

5. அறிவிப்பு.

நன்றியுரைத் தீர்மானத்திற்கு ஆளுநரின் மறுமொழி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றியுரை அளிக்கும் தீர்மானம் இப்பேரவையில் 20—2—1968-ம் தேதி நிறைவேற்றப் பட்டதைக் குறித்து அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்காணும் செய்தி எனக்கு வரப் பெற்றதைத் தெரிவிக்கிறேன் :—

“நான் சட்டப் பேரவையின் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து நிகழ்த்திய உரைக்கென சட்டப்பேரவை அனுப்பியுள்ள நன்றியறிவிப்புத் தீர்மானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதில் மனதிறைவு எய்துகிறேன்.”

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொதுவிவாதம்—(தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். முதலில், திரு. அரங்க நாதன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை எந்தப் பின்னணியில், எந்தச் சூழ்நிலையில், எந்த நிதி நிலைமையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூர்ந்து பார்ப்போமானால், உண்மையிலேயே அதிலே பாராட்டு தலுக்குரிய அம்சங்கள், வரவேற்கக்கூடிய சிறப்பு அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர முடியும். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை அதிகமாக அலசிப் பார்த்ததாக எண்ணிக்கொண்டு, இதைப் பலவிதமாக வருணனை செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர், இதற்கு அர்த்தம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமலேயே, இதை ஒரு “லாடரி பட்ஜெட்” என்றும், It is a budget in gambling என்றும் பல விதமாக வருணித்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய வருணனைகளுக்கு எந்த அளவுக்குப் பொருத்தம் இருக்குமோ, இருக்காதோ, ஆனால், அதற்குரிய ஆதாரங்கள் நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.

இந்தப் பட்ஜெட்டை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து, இதிலே ஒரு பகுதி கன்செய்ம்ஸ் பெட்டிஷன் என்று இருப்பதாகவும், இன்னொரு பகுதி சார்ஜ்ஷீட் என்று இருப்பதாகவும், இன்னொரு பகுதி “மெர்லி பெட்டிஷன்”, அதாவது, கருணை மனு என்று இருப்பதாகவும், பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, மாநில அரசுக்கு இருக்கும் உரிமைகளைக் கூறும் நேரத்தில், எந்தவிதமான கருணையையும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு மாறாக, உரிமைக் குரலை எழுப்பும் நேரத்தில், அதற்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டியதுதான் இன்றைய சூழ்நிலையில் மாநில அரசினுடைய முன்னேற்றத்திற்கும் பொருளாதார உயர்விற்கும் வழிகோலுவதாகும்.

இந்தப் பட்ஜெட்டிலே, முக்கியமாக, பிரதானமாகச், சாட்ப்பட்ட குற்றச் சாட்டு, இதிலே மத்திய அரசின் மீது ஒரு வசை புராணமே பாடியிருக்கிறார்கள். என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலே மத்திய அரசின் மீது பெரிய பெரிய குற்றச்சாட்டுக்களை சாட்டியிருப்பதாகக் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டானாலும் சரி, 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டானாலும் சரி, எந்தப் பின்னணியில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதனுடைய ஆதாரங்களாக இருக்கின்றவை எவை என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு முன்னால் தீட்டப்பட்ட திட்டங்களெல்லாம், திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் என்று சொல்லப்பட்டாலும் கூட, அதனுடைய விளைவுகள், பலன்கள் யாருக்குக் கிட்ட வேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கிட்டாமல், திட்டமிட்டவர்கள் ஒரு பெரிய குற்றத்தைச் செய்துவிட்டதாக திரு. சஞ்ஜீவ ரெட்டியார் போன்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டமிட்டவர்கள் செய்த தவ

1968 மார்ச் 4]

[திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்]

நிலை இன்றையதினம் நாட்டிலே பெரிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; திட்டமிட்டவர்கள் அதை மூடி மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று பகிரங்கமாக அறிக்கை விடுகின்ற அளவுக்கு இன்றையதினம் நாம் பார்க்கிறோம்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட 296 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாகக் குறிக்கோள் வைத்துக்கொண்டார்கள். அந்தக் குறிக்கோளை மீறி 346 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 296 கோடி ரூபாய்க்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட உணவுப் பொருள்களினுடைய உற்பத்தி 16.54 லட்சம் மெகா டன் என்று கணக்கெடுத்து, அதுதான் குறிக்கோள் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால், 346 கோடி ரூபாய் செலவழித்த பின்னரும் கூட, கிடைத்த பலன் என்னவென்று பார்த்தால், 13.30 லட்சம் மெகா டன்தான் உற்பத்தியை இவர்கள் காண முடிந்தது.

அதேபோல் தேசிய வருமானத்தை உயர்த்துவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய குறிக்கோள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மாறாக, 2½ சத வீதம் தான் தேசிய வருமானத்தை அவர்களால் உயர்த்த முடிந்தது.

அதேபோல், 1956-57-ம் ஆண்டிலிருந்த உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியையும், 1966-67-ம் ஆண்டில் சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய ஆட்சி அஸ்தமனம் ஆகின்ற வேளையில் இருந்த விலைவாசியையும் பார்த்தால், உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றம் 64.5 என்ற அளவிலே இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

மாநில அரசுக்கு நியாயமாகத் தரப்பட வேண்டிய நிதி உதவிகள். மானியங்கள் இவைகளையெல்லாம் தர மத்திய சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த பட்ஜெட்டில், இன்ன இன்ன காரணங்களுக்காக மத்திய சர்க்கார் உடனடியாக இதிலே ஒரு மறு ஆய்வுக் குழு ஏற்படுத்தி, நிதி நிலைமைகளைச் சமன்படுத்த வேண்டும். மாநிலத்திற்கு மாநிலம் பாரபட்சம் ஏற்படுவதை ஒழித்துக்கூட வேண்டும் என்பதற்காக அதற்குரிய புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 617 கோடி ரூபாய் சென்னை மாநிலத்திற்கென்று ஒதுக்கியிருப்பதாக முதலில் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், 617 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக, இன்றையதினம் 564 கோடி ரூபாய்தான் கொடுக்க முடியும் என்ற அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 564 கோடி ரூபாய் என்பது மொத்தத்தில் 44 சதவீதம்தான். பாதி கூட இல்லை.

அதேபோல, ஒரு மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை, அந்த மாநிலத்தின் ஜனத் தொகை அடிப்படையில்தான் கிடைக்க வேண்டும் என்று நான்காவது நிதிக் கமிஷன் சிபார்சுகளில் தெள்ளத் தெளிவாகக் கண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்த்தால், மொத்த நிதியில் 7.8 சத வீதம் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக, 7 சத வீதம் அளவிற்கு, அதாவது 256 கோடி ரூபாய்தான் கொடுக்க முடியும் என்று அவர்கள் திட்டவாடமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலத்தான், 1968-69-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் படி பார்த்தால், 42.9 கோடி ரூபாய்தான் மத்திய சர்க்கார் தருவதாக இப்பொழுது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், 47.9 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து கோடி ரூபாயை அதிகமாக்கியிருக்கும் நிலைமைகளைப் புரிந்துகொண்டு கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்]

[1968 மார்ச் 4]

மேலும், மத்திய ஆயத் தீர்வையின் மூலம் நமக்கு வரவேண்டிய தொகையில் ஒரு கோடி 38 லட்சம் ரூபாய் குறைந்திருப்பது நிச்சயமாக தமிழக மாநிலத்தின் நிதி நிலையை எந்த அளவு பாதித்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் உணர முடியும். இவற்றையெல்லாம் வசை புராணம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நமக்கு நியாயமாக வழங்கவேண்டிய மானியங்களையும், கடன்களையும் தர மறுத்துவிட்டது; வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரங்களோடு, ஆதாரங்களோடு, சொன்னால், இதை வசை புராணம் என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் வருணிக்கிறார்கள். வசை புராணம் என்றால் காங்கிரஸ் அகராதியில் அதற்கு என்ன அர்த்தம் இருக்க முடியுமோ தெரியவில்லை. எங்களைப் பொறுத்த வரையில், 'வசை புராணம்' வசைச் சொற்கள், என்பதற்கு எங்களுடைய கட்சியிலே எப்பொழுதும் இடம் இருந்தது கிடையாது. அதற்கு மாறாக, ஆதாரங்களோடு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்ன இன்ன காரணங்களுக்காக மத்திய சர்க்கார் நியாயமாகக்கொடுக்க வேண்டிய மானியங்களை உடனடியாகக் கொடுத்தால் தான், இந்த மாநிலத்தினுடைய பொருளாதார முன்னேற்றம் நிச்சயமாகச் சீர்பட முடியும் என்பதற்காகத்தான் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

அடுத்து, எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வருணிக்கும்போது, இதை ஒரு லிட்டி ஓரியென்டெட் பட்ஜெட் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர் ஆதாரங்கள் காட்டவில்லையானாலுங்கூட, லிட்டி காம்ப்ளெட்டரி அலவன்ஸ் கொடுத்தாலும், அக் லிபெர்படி உயர்வினாலும், சென்னை நகரம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய இந்த இரண்டு இடங்களிலும் மலிவு அரிசித் திட்டத்தை அமல்படுத்தியிருப்பினாலும், நகர மக்களுக்கு மட்டுந்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை பயன்படுவதாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, இதை லிட்டி ஓரியென்டெட் பட்ஜெட் என்று விமர்சித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலுள்ள மற்றப் பகுதிகளையும் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் இன்றையதினம் 13 லட்சம் ஏக்கராவாக இருக்கும் விஸ்தீரணத்தை 25 லட்சம் ஏக்கராவாக்கி, அதிக விளைச்சல் தரும் நெல் மகசூல் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருபோகப் பயிராக இருக்கும் லட்சக்கணக்கான நிலங்களை வருகின்ற நிதி ஆண்டில் இருபோகப் பயிராக மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக வருகிற நிதி ஆண்டில் 8,740 கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும், 9,250 விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கும், தீவிர உரத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கும் சர்க்கார் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. சிறு பாசனம் உள்ளிட்ட வேளாண்மைக்கு 670 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நடுத்தரப் பாசனம் ஆகிய பரம்பிக்குளம்-ஆவியாறு, சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டங்களுக்காக மூன்று கோடியே 58 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி, சிறு பாசனத் திட்டங்கள், நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள், மற்றும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க இருக்கிற அத்தனை கடன் வசதிகள், இவைகளெல்லாம் யாருக்காக? நகர்ப்புறங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கா? இல்லை. கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் நன்மைக்காக இதை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட் எல்லாத் தரப்பினருக்கும், எல்லாப் பகுதியினருக்கும் பயன் தருகிற சமன்படுத்துகிற பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

மேலும், நமது மாநிலம் மத்திய சர்க்காருக்குத் தர வேண்டிய கடன் தொகை 1950-ல் 14 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, இன்றையதினம் 300 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலே அதிகமாகியிருப்பதையும், 1955-56-ல் 2½ சதவீதமாக இருந்த வட்டி வீதம் இன்றையதினம் 4½ சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். இந்த வட்டி வீதம் குறைக்கப்பட வேண்டும் கடன் தொகையைத் திருப்பித் தருவதில் தவணைமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் அல்லது தள்ளிப்போட வேண்டும் என்று நாம் பன்முறை மத்திய சர்க்காரிடம் எழுப்பப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் இதுவரையில் நமக்கு ஒருவிதமான பதிலும்

1968 மார்ச் 4]

[திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்]

வரவில்லை. நமக்குக் கிடைத்திருப்பது பெரும் ஏமாற்றம்தான். இதன் விளைவாக நடப்பு ஆண்டில் 27 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை எடுத்துச் சொன்னால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து 10½ கோடி ரூபாய் மாநில அரசுக்கு வருகிறதே, அதை மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்தால் என்ன என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கேட்கிறார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து நமக்குக் கிடைப்பது, மத்திய சர்க்காரிடம் நாம் பெறுகின்ற மானியத்தைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கின்றது. மத்திய சர்க்கார் வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்து, கடன் தவணைகளை மாற்றியமைத்தால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து நமக்கு நிச்சயமாக அனுசூலம் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கடன் கரைப்பு நிதி என்ற அளவில் 6 கோடியே 5 லட்சம் ரூபாய் மானியமாக மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏழுப்பட்டி கோரிக்கைக்கு மத்திய சர்க்கார் 6 கோடியே 5 லட்சம் ரூபாய் ரொக்கமாகத் தருவதற்கில்லையென்றும், திட்டத்திற்கு நிதிவசதி செய்வதற்காக பல்வகை வளர்ச்சிக் கடனில் ஒரு பகுதியை மானியமாக மாற்றிக் கொள்வதன் மூலம் இவ்வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும் என்று இயம்பியுள்ளனர். சிறப்பு மானியமாகத் தரவேண்டுமென்று நிதிக்குழுவின சிபாரிசை மீறி இவ்விதமாகத் தருவதற்கு மத்திய சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அகவிலைப்படி வீத உயர்வுகளின் விளைவாக 9.2 கோடி ரூபாய் மாநில பட்ஜெட்டில் பெரும் பகுதியும், மலிவு அரிசியின் மூலம் 7.27 கோடி ரூபாயும் மாநில அரசுக்கு அதிக அளவில் செலவாகிறது. கோதுமை போன்ற தானியங்களுக்குத் தரப்படும் சிறப்பு மானியம் இந்த மலிவு அரிசிக்குத் தரப்படாமல் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அகவிலைப்படி, பஞ்சப்படி போன்றவற்றிற்கு கஜேந்திரகட்கார ஆணைக்குழு திட்டவட்டமான செயற்குறிப்புகள் சில வகுக்குமென எதிர்பார்த்தோம். கஜேந்திரகட்கார் ரிப்போர்ட்டில், “மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்குச் செலுத்தப்படும் அகவிலைப்படி வீதங்கட்கும், மத்திய அரசுப் பணியாளர்களுக்குச் செலுத்தப்படும் வீதங்கட்குமிடையே வேறுபாடு இருப்பது எந்தவகையிலும் நியாயமாகாது” என்று தெரிவித்துவிட்டு, இதற்கென இந்திய அரசு சிறப்பு உதவி ஏதேனும் வழங்கும் கேள்வி தனது ஆய்விற்குப் புறம்பானது என்று இயம்பி வாளாவிருந்துவிட்டது என்பதை இந்த அவை நன்கறியும்.

மேலும், நிதிக்குழு ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இவ்வளவு இவ்வளவு தொகை என்று ஒதுக்கிவிட்டபின்னர், அது பாராளுமன்றத்தில் வைத்து அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. அப்படி அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட மத்திய சர்க்கார் அந்தத் தொகைகளைக் குறைத்து மாநில சர்க்காருக்கு அளிக்கிறது என்று சொன்னால், அதிலே எந்தவிதமான நியாயமும் இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாராளுமன்றத்தினுடைய ஷரத்துக்களையெல்லாம் மீறி இந்தத் தொகைகளைக் குறைக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, அது கேட்கப்படாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிதிக்குழுவை ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றியமைப்பதை விடுத்து, ஒரு நிரந்தரமான நிதிக்குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று கடந்த நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபோது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவ்வப்போது மாநில சர்க்கார்களுக்கு இடையிடையே ஏற்படும் இடர்பாடுகளுக்கு எந்தவிதமான ஒரு அமைப்பும் இல்லை. அத்தகைய ஒரு நிறுவனம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கையை இதுவரை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கூட்டாட்சி வரம்புக்குள், நாம் வகுத்துக்கொண்ட எல்லைக்கோட்டுக்குள் செலவினத்திற்கும், வரவினத்திற்கும், ஹிஸ்டிரினியிலே சமன்படுத்தப்பட்ட பட்ஜெட் என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசும்போது, இது உபரி பட்ஜெட் அல்ல, பரிசுத் திட்டத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு கோடி ரூபாய் வெறும் ரிஸ்க்தான் என்று காரணம் காட்டினார்கள். பின்தங்கிய நாடுகளில் எல்லாம் பாலன்ஸ்டு ரெவின்யூ பட்ஜெட் தான் அமைகிறது என்று சொல்லப்

[திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்]

[1968 மார்ச் 4]

படுகிறது. எந்த அளவுக்குப் பின்னணியில் செலவுகளைக் குறைத்து, திட்டச் செலவுகளை அதிகமாக்கி ஒரு பாலன்ஸ்டு பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வருகிறோமோ, அதுதான் குறிப்பிடக்கூடிய ஓர் அம்சமாக விளங்குகிறது.

விவசாயத் துறையில், உணவு உற்பத்தியிலே தமிழகம் அதிக அளவைப் பெருக்கிக் காட்ட முடியும் என்று அறிவித்திருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியின் பெருக்கத்திற்காக நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் ஒரு லட்சத்து 63 ஆயிரம் டன் டைட்ரேட் உரம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு 83 ஆயிரம் டன் அளவுதான் கொடுக்கப்படும் என்றும், 8.5 லட்சம் அமோனியம் சல்பேட் கேட்டதற்கு 4.10 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டான் கொடுக்கப்பட முடியும் என்றும் மத்திய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இம்மாதிரியாக நாங்கள் திட்டமிடுகின்ற எல்லாக் காரியங்களிலும் மத்திய சர்க்கார் குறுக்கிடுவதனால், அதிக உணவு உற்பத்தி நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, தமிழக அரசின் பொறுப்பை தி.மு.க. ஏற்றதற்குப் பின்னால் ஆங்காங்கு தொழிலாளர்கள் எல்லாம் கலகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றும், சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு எல்லாம் கெட்டுவிட்டது என்றும் கூக்குரல் எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. எந்தத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டுவிட்டது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மெட்ராஸ் ரீபைனரிஸ் பற்றி காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலை இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். மெட்ராஸ் ரீபைனரிஸ் தொழிற்சாலையை மூடிவிடக்கூடிய நிலையில் இந்த அரசு இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது தொழிலாளர் நல அரசு என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். தொழிலாளர் அரசு என்பதற்கும், தொழிலாளர் நல அரசு என்பதற்கும் ஏராளமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. தொழில் நிறுவனங்கள் ஏற்படுவதில் மத்திய அரசு அதிக பாரபட்சம் காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியா முழுமைக்குமாக 87 தொழில் நிறுவனங்களுக்கு உரிமம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநிலத்தில் 2 தொழில் நிறுவனங்களுக்குத்தான் உரிமம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இத்தகைய நிலைமை மாறியாக வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நிதிக் குழு ஒன்றை மகாவீர தியாகி அவர்கள் தலைமையில் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பிரதிநிதியும் இந்த நிதிக் குழுவில் இடம் பெற வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தந்த மாநிலத்திற்கு நிதியாகவும், நியாயமாகவும் கிடைக்க வேண்டிய திட்டங்களைப் போராடிப் பெறுவதற்கு வழி இருக்கும். அந்த முறையிலே ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கிணற்றுப் பாசனம் அதிகமாக இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வாலாஜா போன்ற இடங்களில் பெரிய பெரிய ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மராமத்து செய்ய வேண்டும். இந்த ஏரிகளையும், சிறிய நீர்ப் பாசனத்தின்கீழ் கொண்டுவந்து மராமத்து செய்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் வரவேற்பார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எந்தப் பின்னணியிலிருந்து பார்த்தாலும் எல்லாவகைகளிலும் வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறி, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் மிச்சம் இருப்பது 1 மணி 40 நிமிடங்கள். மொத்தமுள்ள 4 மணியில், 2 மணி 20 நிமிடங்கள் கழிந்துவிட்டன. முன் வரிசையில் இருப்பவர்கள் இதைப் பங்கிட்டுக்கொண்டு உரையாற்றுவார்கள். இப்பொழுது திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

1968 மார்ச் 4]

* **THIRU K. VINAYAKAM** : Mr. Speaker, Sir, the House will pardon me if I express my views in the English language. Sir, our Hon. Chief Minister was a student of Public Finance. I remember that he studied a book written by Professor Hugh Dalton who subsequently became a Cabinet Minister in the British Cabinet. Sir, it is stated in that book that the very art of preparing a Budget must be so utilised as to cheat the public from not knowing what exactly is the trouble in the Budget. It is so stated here that our Budget is a tax-less Budget. It is my Hon. Friend who preceded me said that this is a well balanced revenue budget. I agree with him but a well balanced revenue budget is supposed to be a pedantic luxury. Sir, this Budget does not envisage a levy of any tax as it is today but Professor Hugh Dalton taught me as well as the Hon. Chief Minister who was my colleague when we were students, that in the final Budget, no taxation proposals should be envisaged or brought forward, but during the current year, we must levy as large a tax as possible and people will criticize it then and there and as the people's memory is so short that they will forget that at the annual day when the Budget is proposed without any taxation proposal. That is the tactics which our Hon. Chief Minister has adopted this year. Shri Morarji Desai is very honest and brave enough to say that 'these are the taxation proposals', whereas our Government have not stated so. They have been levying a lot of taxes like excise duty and sales tax. They have increased those taxes on many commodities like sugar and jaggery. On the top of it has come the Agricultural Income-tax. Those taxes, as per the statement of our Hon. Chief Minister, would bring in a revenue of Rs. 37 crores for the entire Plan period. So, are they not taxes levied by this Government? Why should they be so touchy when we criticise this Budget. Though it is a tax-less Budget as it is to-day, the Government have already levied enough taxes on the poor people. In the last session on one day the Hon. Minister for Food had stated that within two hours they had earned Rs. 10 crores as a result of increasing the sales tax on various commodities. So, we are not going to quarrel with the Government when they say that we are not paying encomiums for this Budget. We are an Opposition Party and do you expect any encomiums and praise from us? No. We play the role of Opposition. We will criticise this Government whenever they make mistake. We will embarrass them when they fall into a pit. At the same time, we will articulate the opinions of the public on the floor of the House. That is our job. At the same time, do not run away with the impression that we are not conscious of some of the good things which the Government are doing but it is not our job to give expression to those feeling here. Now, the point is that a number of taxes have already been levied upon the poor people but now they come here with a Budget—so innocent on the face of it — and say that they have no taxation proposals.

Sir, to start with, this is a document of indictment against the Central Government and its first ten pages are full of it and here and there it is also mentioned in the rest of the Budget speech,

[Thiru. K. Vinayakam]

[1968 மார்ச் 4]

I find that it is the job of the Madras Government always to level charges which are more often baseless against the Central Government. The Madras Government cannot extricate themselves from the difficult position into which they got themselves entangled. For instance, take the one-rupee-a-measure rice scheme. Who asked the Government to bring that kind of measure? We are not for that scheme but the Party in power is committed to it. Of course, it is our job to point it out and then the Government simply walked into our trap. I know it involves financial commitment. We never wanted that measure.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் நீங்கள் கட்டுகிறீர்களே தவிர, கேட்கவில்லையா?

THIRU. K. VINAYAKAM : ** There is no straightforwardness in politics. I play the role of a Member of the Opposition Party. The Government cannot attribute motives to what I say. It is the Party in power which alone has made a commitment to the innocent public that they will give even three measures of rice for a rupee. It is they who have given us a financial loophole and we are taking advantage of it. They cannot drain away their finances on this scheme. In a weak moment, our Hon. Chief Minister as well as the Hon. Minister for Food said on one day in Coimbatore, 'From tomorrow you will have a measure of rice for one rupee'. They have made a mistake. What is the commitment for this year? Rs. 7 crores of solid money is being wasted on this faddist theory. After all, you are not introducing the scheme in the entire State. In Madras City and Coimbatore alone, people get this amount of concession. Does it mean that others who are living outside these two cities are satisfied with your move? That is why you are beset with 'பாளை' (pot.).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்ற அரசாங்கத்தில் குடும்பக் கட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் பரவலாகக் கொடுத்தார்கள்? குறிப்பாக—குறிப்பிட்ட சில இடங்களுக்குத்தான் கொடுத்தார்கள்?

THIRU. K. VINAYAKAM : Our Minister for Public Works has raised a pertinent point and I anticipated it. The previous Government introduced rationing in Madras City and Coimbatore City because the people there are not agriculturists and they could not easily manage to get foodgrains. Now that is not the position. This Government are giving the benefit of the reduction of the price of rice to these two cities only. That is not proper. This lowering of price must apply to everybody in the entire State. I know you cannot apply it to the entire State. If you do it, you do not deserve to rule this State because you will get into a financial mess which will run into 80 or 100 crores of rupees. Then you will not be in a position to frame your Budget properly. So you are now in a fix. Having made a commitment for these two cities, you do not want to go back. At the same time you do not want to extend this scheme to other places.

1968 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்கள் அதை விரிவுபடுத்த விரும்பவில்லை என்று சொல்வது தவறான கருத்தாகும். அதைத் தற்சமயம் விரிவுபடுத்த இயலவில்லை என்பதுதான் சரி.

THIRU K. VINAYAKAM : Once again our Hon. Minister for Public Works is walking into my trap.

விரிவுபடுத்த இப்போது இயலவில்லை.

That means that he is contemplating to extend it before their period of office is over. I want that kind of commitment from them and that will land them in trouble. I would honestly say that this is not the proper way of getting the goodwill of the people. It is going to give you a lot of trouble. So, I would say, retrace your steps and remove this kind of faddist theory from your mind. Also our Hon. Friends are only harping on the price of rice. What about the prices of other commodities? Are they not wanted for consumption? When the Party in power was in opposition, they had been harping day-in and day-out and in season and out of season that the prices of essential commodities should be brought down and on that account they organised agitations and courted imprisonment. They did all these things without knowing that the State Government are not in a position to get down the prices by their own initiative. The State Government may be responsible to a certain extent in regard to the integration of prices but the Central Government are controlling banks, credit facilities, international trade, etc., and they are largely responsible for controlling the increase in the prices of essential commodities. But when the Party in power was in the Opposition, they stated that Thiru Bakthavatsalam was responsible for it, Thiru. Kakkana was responsible for it and Thiru. Bhuvanarayan was responsible for it. Were they honest in saying so?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : அப்போது ஆளும் கட்சியில் இருந்தவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினுல்தான் விலை ஏறுகிறது, விலை யேற்றத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை என்பதை எடுத்துக் கூறவில்லை என்பதை எற்றுக்கொள்கிறாரா?

திரு. கே. வினாயகம் : அது அப்போது இருந்தவர்களைக் கேட்டு வேண்டும்.

That is the fact whether anybody accepts it or not.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'Honest' என்ற சொல்லை 'Pain' என்று மாற்றிவிடுங்கள்.

மு. ப.
11-00

THIRU K. VINAYAKAM : It is not my intention to wound anybody's feeling. That can be changed.

The level of prices is beyond your control and my control and beyond the control of even the Central Government. Everybody will have to accept that.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது யாருடைய கன்ட்ரோலில் இருக்கிறது என்பது விவாதத்திலே இருக்கட்டும். பாளையங்கட்டைவது என்பது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கன்ட்ரோலில் இருக்கிறதா அல்லது ஆங்காங்கு இருக்கிற கிளைகளின் கன்ட்ரோலில் இருக்கிறதா?

[1968 மார்ச் 4]

THIRU K. VINAYAKAM: As far as my memory goes, the Tamil Nad Congress Committee has no hand in all these demonstrations. It is the people's reaction. People are very much agitated over the Ministry not implementing their pre-election promise.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவர்கள் சொல்வதைப் போல் எடுத்துக்கொண்டால் பொதுமக்கள்தான் கைது செய்யப்பட்டிருப்பார்கள், ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அப்போது மாதிரம் கூறுவது நியாயமா?

திரு. கே. வினாயகம்: காங்கிரஸ்காரர்களும் சேர்த்து கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதிலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் கட்டினார்கள் என்பது புலனாகிறது.

திரு. கே. வினாயகம்: அது சர்ச்சைக்குரிய விஷயம். நேரடியாகப் பேசப் பார்க்க வேண்டும். எப்.ஐ.ஆர்.-ஐப் பார்க்க வேண்டும்.

My Leader (Leader of the Opposition) instructs me that a Congress man has got the right, not because he is a Congressman but because he is a citizen of the State.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எங்களுடைய கட்சியிலே எல்லாம் தலைமையில் இருப்பவர் ஒரு முடிவு எடுத்தபிறகு தொண்டர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். உங்கள் கட்சியிலே உள்ள தொண்டர்கள் அவர்கள் இஷ்டப்படி செய்வார்கள் என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது.

THIRU K. VINAYAKAM: Who exactly was responsible is not a matter to be discussed here. It is the reaction of the people. Beyond that we need not go into it.

What is the policy of this Government as far as industry is concerned? The ruling party was saying before that the imbalance in the distribution of industries is responsible for the backwardness of our State. But having come into power, what exactly is their contribution? Are the Government aware that private entrepreneurs are timid and reluctant to invest money in our State? That is because there is so much lawlessness and unrest, and they even say that the Government are encouraging this kind of lawlessness and labour unrest. That is why the entrepreneurs are reluctant and do not come forward to invest money. Some licences were granted by the previous Government, and the ruling party say that licences have been given for the starting of ten industries. As far as industrial policy is concerned, the position of our Government is very nebulous, not very clear, not very encouraging. A suitable environment must be created for attracting private capital not only for the co-operative field but also for the public sector. That alone will solve the problem of unemployment.

My Friends are talking about recession. Recession is not a new factor concerning our State alone. Recession is there in the entire country, if not in the entire world. They cannot throw the blame on somebody else, run away from their responsibility and say that they cannot start any new industries because of the recession prevailing in this country. That is not the way to explain the thing.

1968 மார்ச் 4]

[Thiru K. Vinayakam]

I am glad that in the agricultural field, some activity has been going on. But even there, their assessment of an additional production of 6 lakh tonnes or so—I am not going into the figures—may not be correct. A lot of production has been going on with double cropping, triple cropping and high yielding varieties. I honestly believe that they all are indulging in a myth and trying to cheat or deceive themselves that they are in a better environment. Let us see what the results are going to be. They are moving in the right direction. But the claim that so much grain will be available is too optimistic. I wish you good luck. But I am sure it is not going to be what it is claimed it will be. It depends upon seasonal rains and many other factors which are beyond their control and my control.

Much has been said about law and order. For political purposes my Friends in the Government might be saying that everything is in order and everything is moving peacefully. People are taking the law into their own hands. I do not wish for it. But people have no respect for law. I have heard many people in Madras City say “அண்ணா அரசாங்கம் வந்துவிட்டது, யாரடா என்னைக் கேட்பது போடா”.

These are the very exact words I have heard from rickshaw pullers, drivers, etc., (Interruption.) I know you will ask me like that. I am a criminal lawyer practising in the courts of Madras. In those days hundreds of prohibition cases were there, because there were addicts to drink who contravened the rules. But now I do not find so many cases. What exactly is the position? (Interruption.) I speak from records.

MR. SPEAKER: If the hon. Member will please address the Chair, there will be less of interruption.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker Sir, in the criminal courts the number of prohibition cases has been going down. Does it mean that people have become very good, people are not drinking and people are not indulging in illicit distillation? That is not a fact. Human nature being what it is, they are jolly well going on. The police department has been instructed not to book the criminals. That is my impression.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்ற அரசில் இப்படிக்குடித்தவர்கள் மீது போட்ட வழக்கில் அவர்களுக்கெதிராக ஆஜரானாரா அல்லது ஆதரவாக ஆஜரானாரா ?

திரு. கே. விநாயகம் : யார் தவறு செய்யவில்லையோ அவர்களுக்கெல்லாம் போவதுதான் வழக்கறிஞருடைய பழக்கம்.

An Advocate advocates. He does not get into the merits of a case when it is brought to his notice. That is why we file affidavits. Your Honour being a lawyer knows what exactly

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இங்கே யுவர் ஹானர், யுவர் ஹானர் என்று கூறுகிறார். அதைப் போல் கோர்ட்டில் ஸ்பீக்கர் சார், ஸ்பீக்கர் சார் என்பாரா ?

[1968 மார்ச் 4]

திரு. கே. வினாயகம் : அதையும் சொல்வது வழக்கம்தான். அவர்களும் அதை மன்னித்துக் கொள்வார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே தவறு ஒன்றும் நடந்துவிடவில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : The law and order situation has not been so fine, so convenient as our Government wants it to be. It is so upset. People have no respect for law, people have no respect for the police and they think that they can do whatever they like. Everybody feels that they have got their own Government, that they need not obey the laws and that they need not behave properly. It is against the interests of the party in power to allow such a situation to develop. In your own interest I am cautioning that police people will have to be given proper instructions to maintain law and order wherever they are. No less a person than Sri C. Rajagopalachari was shocked to find that it was going out of control. Police will have to give protection wherever something goes wrong. It is a bit of a warning to the party that is in power.

I will finish within two minutes. The Government was kind enough to grant City Compensatory Allowance to certain sections of the people. I know the Minister for Local Administration will immediately jump when I suggest Coimbatore, etc., because this topic was discussed on the floor of the Council. The Government of India have classified certain cities as Class A and Class B and City Compensatory Allowance has to be given only according to that pattern. Why should not the Madras Government, being so kind to the non-gazetted officers and others, extend to these employees at least dearness allowance at the Central Government rates, if City Compensatory Allowance cannot be given? The past history has been that, whenever the Central Government granted some increase in dearness allowance, the Madras Government also was granting it. That is now absent.

மாண்புமிகு திரு. மு. சுருணாநிதி : இந்த விஷயத்தில் முன்பு இருந்த சர்க்காரைக் காட்டிலும் இந்தச் சர்க்கார் கொஞ்சமாவது முன்னேறியிருக்கிறது, அக்கறை காட்டி இருக்கிறது என்பதைத் தாய்மையோடு ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா?

திரு. கே. வினாயகம் : தாய்மை என்பது விசாரிக்கவேண்டிய விஷயம். அது அல்ல.....

The fact that the Government do not extend this kind of facility to their employees of the entire State is a point to be debated here. The Party in power has pleased the teachers because they know that for obvious reasons, they have to keep them in good books. So also the Government should consider the demands of the N.G.Os. Lastly, I want to refer to a pertinent point. There was a move from the Central Government to ask the State Governments to constitute their own State Planning Boards and I believe our Government did not give consent for it. Now I request the Government

1968 மார்ச் 4]

திரு. கே. வினாயகம்.

to consider it because planning is a matter which concerns our interest also and why should we leave it to some Planning Commission at the Centre to dictate terms to us. On the other hand let us have a Board of our own. Of course, we do not want to run the risk of being members of that Board and let the Government be pleased to have their own Board consisting of well known economists—not their party-men—and those persons who will deliver the goods. We should have our own Planning Board.

Mr. Speaker, Sir, the Budget as it is is an acceptable Budget and we do not quarrel with it. But it is after all a Budget which does not depict the policies of the D.M.K. Party. What are their main policies? We will forget about their language policy because that has nothing to do with the Budget. Their main promise is that they would provide more facilities to the people and control the rise in prices of essential commodities. Have they achieved those things? Have the people got more facilities now? I do not think that more facilities have been given to the people. As regards taxes, have they reduced them? No. On the other hand they have taxed the poor people to the tune of several crores of rupees. Then, are they in a position to control the rise in prices? It is not in their capacity. It is not also in my capacity.

சுமாவா சொன்னார்கள்? 'பக்தன்' தலை போல் இந்தப் புளி விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னீர்களே . . .

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது புளி, மிளகாய், மற்றப் பொருள்களின் விலை மிகவும் இறங்கியிருக்கிறது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா?

THIRU K. VINAYAKAM: The Hon. the Leader of the House does not go to the market, I believe. My housewife has told me that she is spending more money now due to rise in prices. So, the Government must find out, what is the general impression in the minds of the people? Now the position has not improved to any appreciable extent and the prices of essential commodities have not come down. But one of the Hon. Ministers was saying that it had gone up by 80 points last year and this year it has gone up by only 20 points. These statements of figures do not reflect the true state of affairs.

Sir, finally I would caution the Party in power that they have not delivered the goods. They have not embarked upon any improvement in the general condition of the people. They have not achieved tangible results but they have only adjusted the figures by saying that so much amount is spent towards salaries and so much amount towards other things and the Budget is surplus to the extent of 74 lakhs of rupees. This, any layman can do. This does not do credit either to the Cabinet or to my hon. Friend who has now the pleasure of heading this Cabinet.

MR. SPEAKER: During the course of the hon. Member's speech, he used one sentence: **With the permission of the hon. Member, I will expunge it from the Official Proceedings.

** Expunged as ordered by the Chair

[1968 மார்ச் 4]

*திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள 1968-69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையைப் பாராட்டுமுகத்தான் சில வார்த்தைகள் பேசும்படியான வாய்ப்பு ஏற்பட்டமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையை நாட்டிலே, படித்தவர்கள், நல்ல பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், அரசியல் அறிஞர்கள் எல்லாம் பாராட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் போற்றியும், புகழ்ந்தும் பேசி இருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்களிலும், மத்திய சர்க்காரிலும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை வெளியிட்டுக்கொண்டு வருகின்ற இந்த நேரத்தில், பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், மிக சாமர்த்தியத்தோடும், நல்ல தெளிவோடும் இந்த உபரி பட்ஜெட்டை வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். நாட்டு மக்கள் எல்லாம் கடந்த 20 ஆண்டுகால காலங்கிரஸ் ஆட்சியில் வர்ச்சுமை தாங்கமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நேரத்தில் வரியை இல்லாத பட்ஜெட்டை தமிழகத்தில் கொண்டு வந்திருப்பதை அரசியலில் உள்ள எல்லோருக்கும் பெரிய ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் வருவதற்கு முன்னால் எதிர்க்கட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்கள், புது வரி வருடம், எதிர்த்துப் பேசலாம் என்று கருதிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களையும் எண்ணத்திற்கு மாற்றுகின்ற இன்றையதினம் வரி இல்லாத பட்ஜெட் மாத்திரமல்லாமல், எந்த ஒரு திட்டத்திற்கும் தொகையைக் குறைக்காமலும், அதே நேரத்தில் தொழில் வளம் பெருக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பட்ஜெட்டைத் தமிழக அரசு சமர்ப்பித்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

இன்றையதினம் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் நிர்வாகச் செலவு பெரும்பாலான பணத்தைச் சாப்பிட்டு விடுகிறது. அதை உணர்ந்த தமிழக அரசு கடந்த சில மாதங்களில் அந்தச் செலவைக் குறைப்பதற்கான சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்காத காரணத்தால் புதிய வரிகளைப் போடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்பதைப் பல முறை வலியுறுத்திக் கூறி வந்திருக்கிறோம். இன்னும் பல திட்டங்களுக்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட வேண்டுமானால் மத்திய அரசிடம் குவிந்து கிடக்கிற அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசு, பாதுகாப்புத் துறை, வெளிநாட்டு உறவு, உள்நாட்டுப் போக்குவரத்து ஆகிய மூன்றை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்ற எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் மாநில அரசுக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கிற நேரத்திலேதான் இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லா மாநிலங்களிலும் தொழில் வளம் பெருக முடியும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. இன்று, கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், சுகாதாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், மற்ற எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் இரண்டு அமைச்சர்கள் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

சுகாதாரத் துறைக்கு மாநிலத்தில் ஒரு அமைச்சர், மத்தியில் ஒரு அமைச்சர், கல்வித் துறையில் மாநிலங்களில் ஒவ்வொரு அமைச்சர்கள், மத்தியில் ஒரு அமைச்சர். இந்த நிலையை மாற்றி எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும் அந்தந்த மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமானால் நிச்சயமாக நாம் அதை நல்ல முறையில் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய்கள் மூலம் பல திட்டங்களைத் தீட்ட முடியும் என்பது பொது மக்களின் நீண்டநாளையக் கருத்தாகும்.

சமீபத்தில் மத்திய அரசிலுள்ள பிரதமர் அவர்கள் ஒரு குறிப்பை வெளியிட்டார்கள். மாநிலங்களில் உள்ள மத்திய அரசு அலுவலகங்களுக்கு ஏதாவது சேதம் ஏற்பட்டால் அது மாநில அரசின் பொறுப்பு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே நாம் மத்திய அரசின் சொத்துக்களுக்கோ அல்லது அவர்களின் உடைமைகளுக்கோ சேதம்

1968 மார்ச் 4]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

விளைவிக்கவேண்டும் என்று ஒருக்காலும் எண்ணவில்லை, அது கூடாது. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசின் அலுவலகங்களைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பொறுப்பு மாநில அரசின் போலீஸ் துறைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பாதுகாப்புத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற நம் மாநில போலீஸ்காரர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவுகளில் பாதி மத்திய அரசு கொடுக்கவேண்டாமா? இப்படிக்கேட்பதில் எந்தவிதத் தவறும் இல்லை. மத்திய அரசின் சொத்துக்களுக்கு சேதம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் மட்டும்தான் அது மாநில அரசின் பொறுப்பு என்று கூறுகிற மத்திய அரசு அதை ஆண்டுதோறும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மாநில அரசின் அந்தச் செலவில் பாதியை மத்திய அரசு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றையதினம் மாநில அரசு எவ்வளவோ நல்ல சாமர்த்தியத்தோடு செலவினங்களைக் குறைத்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற உலகப் பொருட் காட்சிக்கு மாநில அரசு 15 லட்ச ரூபாய் செலவுப்பதாக திட்டமிட்டிருந்தது. ஆனால் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் திறமை காரணமாக அதை நான்கு லட்சமாகக் குறைத்து 11 லட்சம் ரூபாயை மீதம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த அறிக்கையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக பத்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி பல நல்ல தொழில்களை இங்கு நிறுவுவதன் மூலம் 6,000 தொழிலாளர்களுக்கு புதிதாக வேலை கொடுக்கும் வாய்ப்பைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இன்னொன்று, இந்த ஆண்டு இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட விரும்புகிற 10,000 தமிழர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடிய வகையில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பூசிலைக்குப்பம் என்ற இடத்திலும், நீலகிரியிலும் குடியேறச் செய்து நல்ல தொரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பது, முன்கூட்டியே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கான வழிவகைகளை சாமர்த்தியமாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். அப்படியிருக்க, மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கு பேசுகிற நேரத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் லாப்டிச் சீட்டு மூலம் திரட்டுவது என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டி கேலியும் திண்டலுமாகப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று குரூபப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாப் மாநிலம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளக்கூடிய மாநிலம். அங்கு இந்த ஆண்டு 45 லட்சம் ரூபாய்க்கு லாப்டிச் சீட்டு ப்ரைஸ்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்திருப்பதைப் பற்றி ஒன்றும் பேசாமல் இருந்து விட்டு தமிழக அரசு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு லாப்டிச் சீட்டு திட்டம் வைத்திருப்பதைப் பற்றி மட்டும் கேலியும் திண்டலுமாகப் பேசுவது வருந்தத்தக்கதாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, நம் மாநிலத்தில் சுகாதாரத் துறை அதிகமாக வின் தரிக்கப்பட்டு அவற்றிற்கான நல்ல பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் சர்க்கார் மருத்துவ மனைக்குள் செல்லவேண்டுமென்றால் பத்து புதிய காசுகள் கொடுத்து சீட்டு பெற வேண்டும். ஒரு நான் படுக்கையில் படுக்கவேண்டுமென்றால் 25 புதுக் காசுகள் செலுத்தி சீட்டு பெற்றுத்தான் போக முடியும். இப்படி லெவி முறையில் அங்கு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்திலோ—அப்படிப்பட்டதொரு நிலைமையில்லாமல் சுகாதாரத் துறையில் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போது சேலம் மாவட்டத்தில் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை விரைவில் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களும், ஏற்படுத்த அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

[திரு. ஈ. சூர். கிருஷ்ணன்]

[1968 மார்ச் 4]

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் லாட்டரிச் சீட்டுகள் நடத்துவது பற்றி குறிப்பிட்டேன். மத்திய அரசு 5 கோடி ரூபாய்க்கு ப்ரைஸ் பாண்ட்ஸ் வெளியிட்டார்கள். அவை பற்றியெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எந்தவிதமான பேச்சும் பேசவில்லை. நாம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு லாட்டரிச் சீட்டு என்று சொன்னவுடனே இது ஒரு லாட்டரி பட்ஜெட் என்றெல்லாம் விமர்சிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். வேறு ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. வேறு எந்தவிதமான ஒரு தவறும் சொல்ல முடியாத காரணத்தினால் இதையாவது சொல்லி தன் தொகுதி மக்களைத் திருப்தி செய்யலாமே, அப்படியாவது நமக்கு வாக்களித்தவர்களைத் திருப்தி செய்யலாமே என்ற எண்ணத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசுவது வருந்தத்தக்கது.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டவுடன் கூட்டுறவுத் துறையில் பல ஊழல்கள் இருந்து வருவதைத் தடுக்கவும், சிலர் கூட்டுறவு என்பதைத் தங்கள் ஏகபோக உரிமையாக்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையை மாற்றியமைக்கவும் ஒரு குழு அமைக்க இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது. நல்ல நிபுணர்களைக் கொண்டதொரு குழுவை அமைத்து கூட்டுறவுத் துறை நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கவும் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவும் இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவை உடனடியாக ஒரு இடைக்கால அறிக்கையைத் தயாரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அந்தக் குழுவினிடம் இருந்து அந்த அறிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்ள அரசு முயன்றிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. கூட்டுறவில் உள்ள ஊழல்களுக்குக் காரணம் மேற்படி சங்கங்களின் தேர்தல்கள்தான். ஒருவர் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தலைவராக ஆகி விட்டால் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து அவரே தலைவராக இருந்து வருவதற்கான வகைகள் இன்றிருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி கூட்டுறவின் எண்ணங்கள் எல்லா மக்களிடமும் பிரதிபலிக்கக்கூடிய முறையில் அதற்காக என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு உடனடியாக அந்தக் குழு ஒரு அறிக்கையை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதும் பாராட்டத்தக்கதாகும். கடந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் கூட்டுறவுச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான ஒரு மசோதாவை அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்திருந்தார்கள். தஞ்சையில் கூடிய கூட்டுறவுத் தலைவர்கள், கூட்டுறவைத் தங்கள் ஏகபோக உரிமையாக கொண்டவர்கள், அதன் வாரிசாக தங்களை ஆளாக்கிக்கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள், அந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுமானால் அடுத்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் தோற்றுவிடும் என்று எச்சரித்து, அவை முன்னால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த மசோதா திரும்பப் பெறப்படதைப் பார்த்தோம். அப்படியிருக்க இந்த அமைச்சரவை எதிரியத்தோடு இந்த கூட்டுறவு சீர்திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டுக் குரியதாகும்.

அடுத்து, வன இலாகாவில், உபயோகமற்ற நிலங்கள் என்று அவர்கள் புத்தகத்தில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் மரங்கள் இல்லை, செடிகள் இல்லை என்று எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதன்மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவும், விவசாயிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலைமையையும் ஏற்படுத்தமுடியும். ஆகவே புத்தகத்தில் உபயோகமற்ற நிலங்கள் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு உடனே கொடுப்பதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பால் பண்ணை ஏற்படவேண்டியது அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவ்வகையில் சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு பால் பண்ணை இல்லாமலிருக்கும் குறையைப் போக்க வங்கு ஒரு பால் பண்ணையைத் துவக்க வழி முறைகள் காணவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 4] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

இந்த அறிக்கையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்திருப்பதுபற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்கிற நேரத்தில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் உடனடியாக உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று தடை உத்தரவு வாங்கி அதை உடனே நிறுத்திவிடுகிறார்கள். நான்கைந்து ஆண்டுகளானாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனை நிலம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அந்த வழக்குகளை பைசல் செய்வதற்கு தக்க வழிவகைகளைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகளைக் குறைக்க இந்த அரசு அரிய முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது மத்திய அரசில் 290 கோடி ரூபாய்க்கு துண்டு விழுந்திருப்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. அது என்னவாகும் என்று தெரியவில்லை. நோட்டுகளாக வருமோ அல்லது புது வரிகளாக வருமோ என்று தெரியவில்லை. நோட்டுகள் அடிக்கப்பட்டால் நாம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு விலைவாசியைக் குறைத்திருப்பது மீண்டும் உயர் மத்திய அரசுதான் காரணமாக இருக்குமென்பதை உணருவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த அறிக்கை ஏழைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய அறிக்கை, தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அறிக்கை, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய அறிக்கை என்பதை தெளிவுபடுத்திக்கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கரு ஏமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வாசிக்கிறேன். உண்மையிலேயே பார்த்தால் கடந்த 6 ஆண்டுகளாக இந்த மாதிரி நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு அறிக்கையைப் போல நான் கண்டதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரிலே போடப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் எனக்கு ஒன்றுதோன்றுகிறது. மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களை மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் கலந்துகொண்டுக் கூட அவரது பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் ஐந்தாவது பக்கத்தில் பாசனம், மின்சாரம், வேளாண்மை, விளைச்சல் போன்ற முக்கிய துறைகளில் திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றிச் செல்லத்தக்க நிர்வாக இயந்திரமொன்றினை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட்டு எந்தெந்தத் துறையிலே எப்படியெப்படிச் செல்ல வேண்டுமோ அந்த அளவில் எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் இங்கு பேசும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே சட்டம், ஒழுங்கு தவறிவிட்டது போல் பேசினார்கள். ஆனால், நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1957-லே முதுகுளத்தூர் கலவரத்தில் கீழ்த்தாவலில் ஐந்து பேரை கண்ணையும், காலையும் கட்டிச் சட்டார்களே அப்பொழுது சட்டம் இருந்ததா? ஒழுங்கு இருந்ததா? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மாணவர்கள் இந்த வேண்டியதில்லை, தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்திய காலத்தில் தாய்மார்கள் பெற்ற இரத்தினங்களைச் சட்டடர்களே, அப்பொழுது உங்களுக்குச் சட்டமும், நியாயமும் இருந்ததா என்று கேட்கிறேன். இப்பொழுது இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே பொதுமக்கள் அதிகாரிகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கிறார்கள் என்பதைத்தான் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் சட்டக் காட்டினார்கள். இந்த ஆட்சியில் சட்டமும், நியாயமும், ஒழுங்கும் உள்ளன. தர்மத்திற்குப் பயந்தும், நீதிக்குப் பயந்தும் செயலாற்றுகிறது இந்த அரசு என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சமீபத்திலே பத்திரிகைகளிலே கச்சத் தீவைப் பற்றிப் பார்த்தேன். கச்சத் தீவு யாருக்கோ சொந்தம், இலங்கைக்குச் சொந்தம் என்று பத்திரிகைகளிலே வந்தது. இந்தக் கச்சத்தீவு மதிப்பிற்குரிய

ம. ப.
11-00.

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[1968 மார்ச் 4]

காலஞ்சென்ற இராமநாதபுரம் சேதுபதி அவர்களுக்குச் சொந்தமானதாகும். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தக் கச்சத்தீவைப் பற்றிய பிரச்சினைகள் வந்தபொழுது, அந்தத் தீவு எனக்குச் சொந்தமானது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இலங்கை அரசாங்கம் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்துள்ளது. இலங்கைப் பிரதமரும், இந்தியத் துதரும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த கச்சத்தீவு சிறிய பகுதியாக இருந்தாலும் பாதுகாப்புக்கு மிகவும் உதவியாயிருக்கிறது, கடலோரப் பகுதியாக இருப்பதால், அதுவும் நமது தமிழகத்தில் இராமநாதபுரம் சேதுபதிக்குச் சொந்தமாக இருப்பதால் இது நமக்குச் சொந்தமான தீவு. இது சம்பந்தமாக தமிழக அரசாங்கம் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு இது எங்களுக்குச் சொந்தமானது என்று மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தால் அந்தத் தீவு நமக்குச் சொந்தமானதாக, தமிழகத்திற்குச் சொந்தமானதாக இருப்பது என்று வாதிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சமீபத்திலே உலகத் தமிழ் அறிஞர்கள் மாநாடு சென்னையில் நடந்தது. அது உண்மையிலேயே வரலாறுகாணுத ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சியாகும். அதையொட்டி தமிழ் வளர்த்த ஆன்றோர்களுக்கும், சான்றோர்களுக்கும் சென்னைக் கடற்கரைச் சாலையிலே சிலைகள் வைக்கப்பட்டன. ஆனால் அதே நேரத்திலே காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே சிலை வைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆன்றோர்களையும், தமிழ் வளர்த்த பெரியோர்களையும் மதிக்காத காரணத்தால் இன்று அவர்கள் தேர்தலில் தோற்று எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆன்றோர்களுக்கும், சான்றோர்களுக்கும் சிலை வைப்பதில் தவறு இல்லை. அந்தப் பெரியோர்கள் மதிக்கப்படவேண்டியவர்கள். அதே நேரத்தில் நான்காவது தமிழ்ச் சங்கத்தை உண்டாக்கிய பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களின் சிலையைச் சென்னைக் கடற்கரையில் வைக்கத் தவறிவிட்டோம். அந்தத் தவறு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களின் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அது எங்கள் தவறு. எங்கள் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மூக்கையாத் தேவர் அவர்களின் தவறு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் சிலை வைக்க வேண்டும். அதற்குக் கடற்கரையில் இடம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்ததாகச் சங்க இலக்கியங்களில் படிக்கிறோம். ஆனால் அந்தத் தமிழ்ச் சங்கங்கள் அழிந்தாவிட்டன. நான்காவது தமிழ்ச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது மதுரையில் நிறுவப்பட்டு இன்றும் இருக்கிறது. அந்த ரோடு தமிழ்ச் சங்கம் ரோடு என்று இருக்கிறது. தமிழ்த்தாத்தா சவாமிநாத அய்யர் அவர்களுக்குத் தமிழை வளர்ப்பதற்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் கொடுத்தவர் பாண்டித்துரைத் தேவர் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கப்பலோட்டிய தமிழறிஞர் சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1906-லே சுதேசிக் கப்பல் கம்பெனி நிறுவிய சமயத்தில் அப்பொழுதிருந்த சிதம்பரம் அவர்கள் கப்பலை ஒட்ட முடியுமா, வெள்ளைக்காரர்களோடு போட்டி போட முடியுமா என்று கேலி செய்த சமயத்திலும் பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்கள் 1906-லே அந்தச் சுதேசிக் கப்பல் கம்பெனிக்குத் தலைவராக ஆகி பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து அந்தக் கப்பலை ஒட்டச் செய்தார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திருக்குறளுக்குத் தவறான கருத்துக்களை எழுதி கிறிஸ்துவப் பாதிரியார் ஒருவர் வெளியிட்ட சமயத்திலே திருக்குறளுக்கும், திருவள்ளுவருக்கும் அதனால் மாசு ஏற்படுகிறது என்பதால் அந்த வெளியீட்டுப் புத்தகங்கள் அத்தனையையும் விலைக்கு வாங்கி தீயிட்டுக் கொடுத்தி நம் மானத்தைக் காப்பாற்றினார் பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்கள். அதே நேரத்தில் எட்டுப்பிரதிகளாக இருந்த நூல்களை அச்சிட்ட வடிவமாகத்

1968 மார்ச் 4]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

தமிழக மக்களுக்கு வெளியிட்டு உதவினார்கள். அத்தகைய தமிழ் மகன் பாண்டித்துரைத் தேவருக்குச் சிலை வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் குறிப்பிட்ட அறிவாற்றலும், தமிழார்வமும் பொருந்திய பாண்டித்துரை தேவர் அவர்களுக்குச் சிலை வைப்பதைப்பற்றி எந்தவிதமான மறுபையும் இந்த அரசாங்கம் தராது. ஆனால் அதேநேரத்தில் இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் சிலைகள் அரசாங்கத்தின் சார்பாக வைக்கப்பட்டவை அல்ல. தாங்களே வசூல் செய்து தங்களுடைய நிறுவனத்தின் பெயரிலோ, தனிப்பட்ட பெயரிலோ வைப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு மூக்கையாத் தேவர் அவர்கள் ஒரு நல்ல நிதியை வசூலித்து பாண்டித்துரைத் தேவருக்குச் சிலை வைக்க வேண்டுமென்று அனுமதி கோர்னால் அது உரிய காலத்திலே பரிசீலிக்கப்பட்டு அனுமதி தர இந்த அரசுக்கு எந்தவித தடையுமில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்கு மிக்க நன்றி. அந்தச் சிலைக்கு ஆகும் செலவை மதிப்பிற்குரிய மூக்கையாத் தேவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாண்டித்துரைத் தேவரோடு விட்டு விடாமல் முத்திராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்கும் சிலை வைக்க முயற்சித் தால் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்போம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : நான் எப்படி இதற்கு நன்றி சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று சொல்லும் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் அந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான திட்டமா என்று பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்ட சமயத்திலே மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் அடங்கிய கூட்டத்தில் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பேசினார்கள். அப்பொழுது அவர்கள், எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு நான் என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுப்பேன் என்பதுபற்றி உறுதியளித்தார்கள். 1947—இல் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதம மந்திரியான உடனே அந்த மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களும், பிரதிநிதிகளும் நேருவைச் சந்தித்து இந்த மாதிரி ஆட்சிக்கு வந்தால் நாங்கள் இதையிதைச் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள், இப்பொழுது வந்துவிட்டீர்களே, இப்பொழுது இவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதற்கு ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சில குறைகளை ஏற்றுக்கொண்டார்கள், சிலவற்றை நிராகரித்துவிட்டார்கள். அதற்கு நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள், “At that time I was an agitator, now I am an administrator” என்று. அந்தச்சமயத்திலே புரட்சியாளனாக இருந்தேன். இப்பொழுது ஆட்சியாளனாக இருக்கிறேன், ஆதலால் நடைமுறைக்கு உகந்த திட்டங்களைச் செய்ய முடியுமே தவிர, நடைமுறைக்குச் சாத்தியபாத திட்டங்களைச் செய்ய இயலாது என்று சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய வினாயகம் அவர்கள் பாணியை, சட்டியைப் பொதுமக்கள் காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். நான் சென்ற பல நேரத்தில் பொதுமக்கள் என்னைக் கேட்பார்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் தோற்றுவிட்டார்களே, இருந்தாலும் சட்டியைத் தூக்கிவருகிறார்களே என்று கேட்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1968 மார்ச் 1]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காங்கிரஸ் காரர்கள் சட்டியைத் தூக்கி வருகின்றார்களே என்று சொல்வது பொருத்தமற்றது என்ற காரணத்தால் மெம்பர் அவர்கள் அதை வாபஸ்பெற வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : நான் வாபஸ் பெறுவதற்கில்லை. நானே நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். சட்டியைத் தூக்குகிறார்கள், ரோட்டிகளைக் குகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். நண்பர் வியைகம் அவர்கள் இதே கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் திட்டங்களுக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிப்பதை விவசாய உற்பத்திக்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒன்றுச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவிலே அங்கு அதிகமான கண்மாய்களுக்கு சமீபத்திலே உடைப்பு ஏற்பட்டது. அந்த கண்மாய்களை எல்லாம் மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அங்கே பழைய பாக்கியை வசூல் செய்கிறார்கள். அதையும் நிறுத்தவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற பகுதிகளிலே பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு தகுந்த நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வைத்தியக் கல்லூரி அடமிஷன்களைப்பற்றி வைத்தியக் கல்லூரிக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதைப்பற்றி — நான் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்துகிறேன். முன்பு எதிர்க்கட்சியாகக் இருந்தபொழுது சொன்ன வாக்குறுதியை நங்கள் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வைத்தியக் கல்லூரி, என்ஜினீயரிங் கல்லூரியில் மாணவர்கள் முன்பு — இந்த சென்னை சர்வகலாசாலை சட்டதிட்டங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டதற்கு முன்பு, ஒரு டர்முக்கு—3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஃபீஸைக் கட்டினார்கள். ஆனால், இந்த சர்வகலாசாலை சட்ட திட்டங்கள்மாற்றி அமைக்கப்பட்டதற்குப் பின்பு அவர்கள் ஓர் ஆண்டிற்கு வேண்டிய பணத்தை மொத்தமாகக் கட்டவேண்டி இருக்கிறது. கலைக் கல்லூரியிலே பயின்றவுடன் வைத்தியக் கல்லூரியிலும் சரி, என்ஜினீயரிங் கல்லூரியிலும் சரி, அங்கு சேர்ந்துவுடன் அவர்கள் ஓர் ஆண்டு படிப்பதற்குள் மொத்த பணத்தையும் முதலிலே செலுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நல்லமுறையிலே முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை தி. மு. கழகம் ஏற்று ஓராண்டு நிறைவு பெறும் நிலையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கழக ஆட்சியின் முதல் நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்துள்ளார்கள்.

பொருளாதார மேதைகள் போற்றிப் புகழத்தக்க நிலையில் இருக்கின்ற இந்த 1968-69-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு திட்டம், இதற்கு முன் இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட துணைவிழும் திட்டத்தைப் போல அல்லாமல் உபரி நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருப்பது, போற்றத்தக்கதும், மெச்சத்தக்கதும் ஆகும்.

வரவு-செலவு திட்டம் வருகிறது என்றாலே புதிய வரி அல்லது கூடுதல் வரி இருக்குமென்றே எவரும் எண்ணுவர். ஆனால், வழக்கத்திற்கு மாறுபாடாக மக்கள் வரவேற்கும், வரியில்லா நிதிநிலை அறிக்கை விரை தி. மு. க மக்களுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அளித்திருக்கிறார்கள். இது சிறந்த அம்சமாகும். முன்பு இருந்த அரசு வாங்கி இருந்த

1968 மார்ச் 4]

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கடனுக்கு வட்டியாக ரூபாய் 15 கோடியை கொடுப்பதோடு அல்லாமல் அண்ணை அவர்களின் அரசு படி அரிசித் திட்டத்தையும் தொடர்ந்து செயல்படுத்த வழிவகை செய்திருப்பதை ஒரு கணம் அருமை எதிர்ப் கட்சி நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களேயானால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் சிறப்பினை உணர முடியும்.

இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தில் வரவினம் ரூ. 248.28 கோடி, செலவினம் ரூ. 247.54 கோடி, உபரி 74 இலட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உபரி வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நாம் இதுவரை அதிகமாகப் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆனால், தி.மு. கமக ஆட்சியின் முதல் வரவு-செலவு திட்டமே உபரி ஏற்படும் திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. உபரி 74 இலட்சம் காட்டப்பட்டிருந்தாலும், நாட்டு மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய அவசியமான திட்டங்கள் விடப்பட்டுள்ளதா? குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. புதிய வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால் அதுவும் இல்லை.

விவசாயத் துறையில் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பொருள் உற்பத்தி இதுவரை 13 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் இருந்ததை 25 இலட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பாராட்டத்தக்கதாகும், வரவேற்கக் கூடியதாகும்.

விசை ஏற்றங்கள், டிராக்டர்கள், கிணறு வெட்டுதல், சிறுபாசன வசதியைப் பெருக்குதல் போன்றவைகளுக்காக, குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது, இந்த அரசு விவசாயிகளை எந்த அளவிற்கு உயர்த்த முற்படுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேராவூரணி, அறந்தாங்கி தொகுதிகளில் “சி.எம்.பி.” பாசனமற்ற பகுதிகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகள் நீர்பாசன வசதியற்ற பகுதிகள் என்பதனால், அந்தப் பகுதிகளையும் இந்த திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த அமைச்சர் அவையை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறுபாசன திட்டத்தின் கீழ் எனது பேராவூரணித் தொகுதியில் பல ஆணைக்கட்டுத் திட்டங்களும், குளப் பராமரிப்புத் திட்டங்களும், நீண்ட பல ஆண்டுகளாகத் தயாரிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படாமல் திரும்பத் திரும்ப திட்டங்களைப் புதுப்பித்துக்கொண்டிருப்பதனால், மதிப்பீடுகள் உயர்ந்து கொண்டு இருக்கிறதேயொழிய அந்த திட்டங்கள் செயலுக்கு வந்த பாடியில்லை. எனவே அப்படியே 25 நீண்ட பல ஆண்டுகள் தள்ளிவைக்கப்பட்ட திட்டங்களை விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வதோடு, எனது பேராவூரணித் தொகுதி கடலோரப் பகுதியாகவும், கடமடைப் பாசனப் பகுதியாகவும், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் மாவட்ட எல்லைகளை ஒட்டிய பகுதியாகவும் அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால், நிச்சயமாக சிறுபாசனத் திட்டத்தில் தனிக் கவனம் இந்த திட்டத்திலே செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவையை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதேநேரத்தில், இந்த ஆண்டு மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் போதிய தண்ணீர் இல்லாததினாலும், பருவ மழை பெய்யாததினாலும் தமிழக அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் தீவிரம் காட்டிய தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

அவர்களின் இன்னலில் அரசும் பங்கேற்பதுபோல் இரு போகம் சாகுபடி செய்த எல்லா நிலங்களுக்கும் வரி வஜாவும் ஒரு போகம் சாகுபடி செய்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வரி சலுகையும், இந்த ஓராண்டிற்கு சர்க்கார் கடன்களை, குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறை கடன்களின் வசூலைத் தாமதப்படுத்தி நடப்பாண்டு குறுவைச் சாகுபடி காலத்திலே அதை வசூல

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 4]

செய்ய வேண்டும் என்பதோடு, நடப்பு ஆண்டிற்கு கடன்கள் வழங்கிய சம்பா சாகுபடியால் வசூல் செய்து கொள்ள அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவையை கேட்டுக்கொள்வதோடு அதைச் செய்வதன் மூலம் நிச்சயமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் அடுத்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தியிலே அமோகமான பலன் இருக்கும் என்றும், என் றென்றும் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டவர்களாக தஞ்சை மாவட் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீண்டும், மீனவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பல திட்டங்களை உருவாக்கி இருப்பதையும், கணிசமான தொகை ஒதுக்கி இருப்பதையும், வரவேற்பதோடு, மீனவர்கள் எனது பேராஜரணித் தொகுதியில் மிக அதிகமாக நிறைந்திருந்தும் இதுநாள் வரையிலும், அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள் கூட கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் இந்த அமைச்சரவை மேற்படி மீனவர்கள் நலத்தில் தனிக் கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்குத் தேவையான விசைப் படகுகள், குடியிருப்புக் காலனி, குடியிருப்பு மீன் வழங்குதல் போன்ற திட்டங்களை உடன் ஏரிப்புறக்கரை கீழ்த் தோட்டம், கள்ளிவயல் தோட்டம், மல்லிபட்டினம், சின்னமனை சேதுபாவாசத்திரம், செந்தலைப்பட்டினம், திருவத்தேவன், வந்தேரப்பட்டினம், செம்புமகாதேவிப்பட்டினம், குப்பத்தேவன் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள மீனவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலை பராமரிப்பில் பொதுப்பணித் துறை-ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளில் 300 மைல்களை அரசு ஏற்றுக்கொள்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதை வரவேற்பதோடு எனது தொகுதியிலுள்ள சேதுபாவாசத்திரம், பேராஜரணி, பட்டுக்கோட்டை ஒன்றியங்களில் முறையே 65 கி.மீ., 50 கி.மீ., 30 கி.மீ. வரை மேற்படி ஒன்றியங்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்த இக் கட்டான நிலைமை இத்திட்டத்தின் மூலம் தவிர்க்கப்படுவதோடு நல்ல சாலை போக்குவரத்து ஏற்பட எதுவாகும் என்று நம்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு இந்த அமைச்சரவையின் மூலமாக பல நல்ல திட்டங்கள் உருவாகியிருப்பதும், மாணவர்களை சமுதாயத்திற்கு நல்ல பயனுள்ளவகையில், ஏழை எளியவர்களுக்கு பயனுள்ள வகையில், நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கிற வகையில். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந் திருக்கிற காரணத்தாலும், எல்லாவற்றிற்கும், மேலாகவும், சிறப்பாகவும் தமிழக மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கக்கூடிய பரிசு திட்டத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே எல்லாத்தரப் பினரும் மகிழத்தக்க வகையில், எல்லோரும் பயன் பெறுகின்ற முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருப்பதை நாம் உணர முடிகிறது. தமிழகம் இதை பெருமகிழ்வோடு வரவேற்கும் என்பதில் எந்தவித ஐயப்படும் இல்லை என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த அவைத்துணைத் தலைவர் அவர் கட்டு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. அ. சுப்பராவா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்தில் கல்வி, விவசாயம் போன்ற சில இலாக்காக்களுக்கு அதிக நிதியை ஒதுக்கி நல்ல விதத்திலே பணிபாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இருந்தாலும் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் நிதி சம்பந்தமாக பல சிக்கல்கள் இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக எடுத்துப்பார்த்தால், மத்திய சர்க்காரோ, மாநில சர்க்காரோ, நிதிநிறுத்த குறைதான் முக்கிய விஷயமாக இருக்கிறது. அலசிப் பார்த்தால், எல்லா அங்கத்தினர்களுமே ஏதாவது குறையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், அதிகமான தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய “அனெம்ப்ளாய்மெண்ட்”, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகவேண்டும் என்றால், பெரிய பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும். தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால், நிதி

1968 மார்ச் 4]

[திரு. எ. அ. சுப்பராஜா]

வேண்டும். தொழில்கள் வளர்ந்தால்தான், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்க்கப்படும். வேலையில்லாதவர்கள் சர்க்காருக்கும், மக்களுக்கும் பளுவாக இருப்பார்கள். ஆகவே, தொழில்கள் ஆரம்பிக்க, வளர, நிதி வேண்டும். ஆகவே, முதலாவதாக, நம்முடைய முதல் அமைச்சரவர்கள், முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, முதல் அமைச்சர்கள் கூடிப் பேசும்போது மத்திய சர்க்காரிடத்திலே நம்முடைய கோரிக்கைகளிலே அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்று வாதாட வேண்டும்.

வருமான வரியை எடுத்துக் கொண்டால், இன்னமும் 500 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்யாமல் இருக்கிறது. அதில் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும். கையில் இருக்கும் பணத்தை விடாமல் வேலைசெய்து நாம் அடைய வேண்டிய பணத்தை அடைய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அதை மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்த வேண்டும். அப்படி அவர்கள் இதுவரை செய்யாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. அடுத்து, பாங்ஸி, கான்ஸி, எக்ஸ்போர்ட்-இம்போர்ட், இந்த மூன்று விதத்திலும் மத்திய சர்க்கார் செயல்களில் குறை இருந்து வருகிறது. நமக்கு அவற்றிலிருந்து நிதி வருகிறது. நம் மாநிலத்திற்கு உரிய பணத்தை அவர்கள் ஒதுக்கா விட்டால், அதற்கு நாம் வழி செய்ய வேண்டும், என்னைக் கேட்டால், பாங்குகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அவை மத்திய சர்க்காரின் கையில் இருக்கவில்லை. தனியாருடைய கைகளில்தான் இருக்கின்றன. அதிகமாக அவர்களிடம்தான் அமைந்திருக்கின்றன. எக்ஸ்போர்ட்-இம் போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதிகமாக தனியாரிடமே இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் மத்திய சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டால், அதிலிருந்து அதிகமான வருவாய் வரும். அவற்றையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவதானால், இப்பொழுது போட்டிருக்கும் முறையில் தபால் வில்லை மீதமிருந்து சாதாரண மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் எல்லாப் பொருள்கள் மீதும் வரிகளைப் போடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. மக்களுக்கு ஏற்படும் பல்வேறு தொல்லைகளையும் லகுவாகத் தீர்க்கலாம். மாநில சர்க்காரை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் பள்ளன் ப்ரொவிஷன் ரூ. 88 கோடி என்று இருக்கிறது. ரூ. 79 கோடி அவுட்லே போடப்பட்டிருக்கிறது. அதேநேரத்திலே, நமக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுப் போம் என்று சொன்னது ரூ. 42 கோடி. ஆனால், மத்திய சர்க்காரை நாம் நம்பி இருப்பது, 47 கோடி வரைக்கும். அதாவது 5 கோடி அதிகமாக வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்பதால், கிட்டத்தட்ட ஏழு கோடி ரூபாய் வரைக்கும் செலவாகிறது. இது அநியாயமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பணத்தைப் பள்ளனில் போட்டாலும் வேலை வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும் என் றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அதேநேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், நம்முடைய மாநில சர்க்காரும் தங்களுடைய வருவாயை பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். சேல்ஸ் டாக்ஸை சரிவர வசூல் செய்தால் எளிய முறையில் 20 கோடி வரைக்கும் கிடைக்க எதுக்கள் இருக்கின்றன. முன்பு திரு. ராயப்பா அவர்கள் சேல்ஸ் டாக்ஸை வசூல் செய்வதில் தீவிரமான முறைகளைக் கையாண்டார்கள். அதைப்பற்றி தினசரிப் பத்திரிகைகளிலும் மற்றவைகளிலும் நாம் பார்த்தோம். அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக எத்தனையோ ஊழல்கள் வெளிப்பட்டன. எவ்வளவோ தப்புக்கணக்குகளைப் பிடித்தார்கள். இருந்தாலும், உடனேயே, சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளாலும், வேறு பல சந்தர்ப்பங்களாலும், அது அப்படியே நின்றுவிட்டது. அதை மறுபடியும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த நம்முடைய சர்க்கார் தீவிரமான யோசனை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய, வரவேண்டிய வரிகளை நல்ல முறையில் வசூல் செய்ய அக்கறை செலுத்தினால், மிக நலமாக இருக்கும்.

உணவுப் பிரச்சினையில், இன்றைக்கு உணவுப் பண்டங்களை வழங்குகிறோம் என்றாலும், அப்படி வழங்குவது பெரும்பாலும், தனியார் கையில் தான் இருக்கிறது. ஹோல் சேலர்கள், இடைத்தரகர்கள், இவர்களையெல்லாம் எடுத்து விட்டு, ஸ்டேட் டிரேடிங் முறையை வைத்துச் செய்தால், பணம் அபரிமிதமாகக் கிடைக்கும். இன்றைக்கு அரசாங்கம் ஸ்டேட்

[திரு. எ. அ. சுப்பராஜா]

[1968 மார்ச் 4]

ட்ரேடிங் செய்யப் பயப்படுகிறார்கள். ஸ்டேட் ட்ரேடிங் வந்தால் ஊழல்கள் வரும் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ. ஊழல்களைப் பற்றிக் கவலை யில்லை. தனியார் துறையில் கூடத்தான் ஊழல்கள் வருகின்றன. இன் றைக்குப்பார்க்கிறோம். பல தொழிற்சாலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. மெக்ஸ்டைல் மில்கள் நடத்துகிறவர்கள் எவ்வளவோ ஊழல்கள் காரண மாக மூடுகிறார்கள். தனியார் துறையிலும் ஊழல் உள்ளது. வியாபாரம் செய்கிறவர்களும் பொருள்களை ஒளித்து வைக்கிறார்கள். இவர்களையெல்ல லாம் ஒழித்துவிட்டு, அரசாங்கமே உணவுப்பண்டங்களை விநியோகம் செய்ய முற்படவேண்டும். இன்றைக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று போட்டா லும், அது இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குதான் வருகிறது. பாக்கிக்கு வெளியில் நாலு அணு அதிகம் கொடுத்து வாங்கிச்சாப்பிடுகிறார்கள். எல்லா ஹோல் சேலர்களையும் ஒழித்துவிட்டு, அரசாங்கமே எடுத்து நடத் தினால் மக்களுக்கு மிகச் சௌகரியமாய் இருக்கும். வருவாயும் அதிக மாக வரும். அப்பொழுது எல்லோருக்கும் ஒரு ரூபாய் அளவில் கூடக் கொடுக்கலாம். அதேநேரத்திலே விவசாயிகளுக்கும், உற்பத்தியாளர் களுக்கும் நல்ல விலையையும் கொடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். அப்பேற்பட்ட முறையில் சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

இன்றைக்கு லாப்டரி சீட்டுகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வரி இல்லாமல் இந்த வகையில் செய்திருப்பது சந்தோஷமாகத்தான் இருக் கிறது. வரவேற்கிறோம். ஆனால், அதையும் அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுத்து தலைக்கு இவ்வளவு டார்டுகெட்டு என்று வைத்தால், அது வரியைவிட அதிகமான தொல்லைகளுக்கு இடம் கொடுக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

என்னுடைய தொகுதிபற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி முடிக்க லாம் என்று நினைக்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக உள்ள பகுதி ராஜபாளையம். அவர்களுடைய திண்டாட்டமெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு நன்கு தெரியும். அந்த பகுதியில் **Tamilnad Cements** என்று ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கைத்தறியாளர்களுக்கு அங்கே வேலை வாய்ப்பு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரத்தைப்பற்றி அத்தனை அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். அது ஒரு பஞ்ச பிரதேசம் என்று. அதைப் பஞ்ச பிரதேசம் என்று பிரகடனம் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்கரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து உணவுப் பண்டங்கள் கொடுக்கவேண்டும். அறு வடைக்காலம் என்று தானியம் கொடுப்பதை நிறுத்தி விடக்கூடாது. பஞ்ச பிரதேசம் என்று செய்து, அங்கே உணவுப் பண்டங்களை விநியோகம் செய்ய ஃபேர் ப்ரைஸ் ஷாப்புக்களை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜன மக்கள் நலத்திற்காக பல நன்மைகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், அவர்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கப்பட்டாலும், வீடு கட்ட கடன் வசதி கிடையாது. இதற்கு முன்னால் இருந்த திட்டத்தை, அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தி, அதைத் திரும்பவும் கொண்டுவந்தால் மிக நலமாக இருக்கும். [மணியடிக்கப்பட்டது.] ஆகவே, மாநில சர்க்காரும் தன்னுடைய வருவாயை அதிகப்படுத்த வேல்ஸ் பாக்ஸ் போன்ற வகைகளில் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அந்த வகைகளில் நிதியைப் பெருக்கிக் கொண்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. இரா. நாராயணன் : பெருமதிப்புறகுறிய தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை அறிஞர் அண்ணா சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது கடந்த நான்கு நாட்களாக விவாதம் நடந்து வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதைப் புறாட்டியும், ஆதரித்தும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள்

1968 மார்ச் 4]

[திரு. இரா. நாராயணன்]

எதிர்த்தும், வேறு சிலர் அப்படியும், இப்படியும், பேசியிருக்கிறார்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், சமத்துவம், சமுதாய நிலை சீராக்குவது என்கிற அடிப்படையில் கொண்டுவந்து இந்த மன்றத்திலே இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி சமர்ப்பித்த நேரத்திலே அவர்கள் விவசாயிகளுக்காக என்ன என்ன நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் அவர்களை எந்த எந்த வகைகளில் உயர்ச் செய்ய வேண்டும் என்று, விவசாயிகளுக்காகவே பாடுபடும் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நேரத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதோ விவசாயிகள் பேரில் தாங்கள்தான் பெரிய அனுதாபம் கொண்டு நன்மைகளைச் செய்வதுபோல சட்ட மன்றத்திலே பல குறைகளைக் கூறினார்கள். அவர்கள் என்ன குறை கூறினார்கள்? ஏதோ இந்த விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதை நிறுத்தவேண்டும் என்று அவர்கள் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினராகிய நாங்கள் இங்கே எதிர்க்கட்சியினராகவும், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராகவும் முன்பு இங்கே இருந்த நேரத்தில், இந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யும் திட்டத்தை நீக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சட்டசபையிலே கோட்டோம். புஞ்சையிலே நஞ்சை சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களைப் பொறுத்தாவது, ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதை நீக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் கூட ஒரு கேள்வியைச் சமர்ப்பித்திருந்தோம். ஆனால், அப்போது முதலமைச்சர் என்ன சொன்னார்கள்? “புஞ்சையிலிருந்து நஞ்சை சாகுபடி இருந்தாலும், நஞ்சை நஞ்சை தான்; ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்யப்படும்;” என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய தயிமக அரசிலே இன்று ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்துதான் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள்.

கொள்முதல் செய்வதில் பல கெடுதல்கள் நேரிடுகின்றன என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இன்று ஆட்சியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள், ஆட்சிமன்றத் தலைவரானாலும் சரி, மாவட்ட மன்றத் தலைவரானாலும் சரி, வட்டத் தலைவரானாலும் சரி, அங்கிருக்கும் தாலுகா சபை ஆபீசர் உட்பட, நல்ல முறையில் கொள்முதல் திட்டத்தை இன்று எங்களுடைய பகுதியில் விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய அளவிலே கொள்முதல் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட விவசாயிகளிடமிருந்து அங்கு கொள்முதல் செய்வதில்லை, விவசாயிகளே விருட்டி, “நெல் மூட்டைகளை எடுத்து, கொள்ளுங்கள்” என்று பெரம்பலூர் வட்டத்தில் டி. எஸ். ஏ. அவர்களிடம் தினம் தினம் சொல்லுகிறார்கள். கொள்முதல் செய்வதற்காக மில்காராக வரவில்லை, அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. நெல் கிராமத்திலே தேங்கிக்கிடக்கிறது என்று அவர்கள் எங்களிடம் சொல்லுகிறார்கள், இந்த நேரத்தில், விவசாயிகளுக்காக ஏதோ பாடுபடுகிறவர்கள் போலவும், விவசாய மக்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்கள் போலவும் சொல்லிக் கொண்டு காங்கிரஸிலே அவர்கள் போட்டமுடியாத வரிக்களையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் போட்டுவிட்டு, இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டிலே என்ன இருக்கிறது, வேறும் பட்ஜெட்டான். பட்ஜெட்டிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், உண்மை என்ன என்பதை மக்கள் அறிந்து கொண்டு விட்டார்கள். சென்ற ஆட்சியில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில், போட முடியாத வரிக்களையெல்லாம் போட்டுவிட்டார்களே, இந்த மன்றத்தில் இவர்கள் என்ன வரிவிதிப்பைச் சொல்லப்போகிறார்கள். அதை வைத்து மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஏமாற்றமாகத் தான் இருக்கக்கூடும். ஏதாவது ஒரு குறைபாட்டை இந்தத் தயிமக அரசின் பேரில் செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் குறை சொல்லுகிறார்களே தவிர: அப்படி சொல்வதனால் விவசாய மக்களுக்கு இவர்கள் எந்த நன்மையைச் செய்ய முடியும் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நண்பகல் 2-00

[திரு. இரா. நாராயணன்]

[1968 மார்ச் 4]

“வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்திடமிருந்து பின்வரும் வேலைகளுக்காக உதவி பெறுவதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. கோவை மாவட்டத்தில், அமராவதி நீர்த் தேக்கத் திட்டப் பகுதியில் 160 இலட்ச ரூபாய் செலவில் 2,000 கிணறுகளைத் தோண்டதல், 2,000 விசையேற்றங்களை நிறுவுதல், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், பெரியாறு விரிவுப் பகுதியில் 45 இலட்ச ரூபாய் செலவில் 900 கிணறுகளைத் தோண்டதல், 900 விசையேற்றங்களை நிறுவுதல், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில், புதிய கட்டளைக் கால்வாய். புண்ணம்பாடி கால்வாய்ப் பகுதிகளில், 165 இலட்ச ரூபாய்ச் செலவில் 2,650 கிணறுகளை தோண்டதல், 4,000 விசையேற்றங்களை நிறுவுதல்; மதுரை, மேலூர் வட்டங்களில், 100 இலட்சம் ரூபாய்க்குச் செலவில் 2,000 கிணறுகளைத் தோண்டதல், 2,000 விசையேற்றங்களை நிறுவுதல்”, என்று வேளாண்மையை மேலும்மேலும் பெருக்குவதற்கு ஆன திட்டங்களை தமிழக அரசின் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே பட்ஜெட் உரையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்ற காலத்தில் இருந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபையினிடம் இந்த மின்சாரத்தை விரிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டபோது, படிப்படியாக மின்சாரத்தை விரிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று அப்போதள்ள அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள், சென்ற கால ஆட்சியில் மின்சாரவெட்டு இருந்த நிலை இந்த ஆண்டு இல்லாமல் தமிழக அரசு விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. தமிழக அரசுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது எல்லாம் எங்களுடைய பெரம்பலூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், வேப்பூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், ஆலத்தி பஞ்சாயத்து யூனியன், ஆண்டாமம் பஞ்சாயத்து யூனியன், அரியலூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், செந்தரை பஞ்சாயத்து யூனியன், ஜெயம்கொண்டம் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆகிய இந்த யூனியன் பகுதிகள் எல்லாம் பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருந்து வருகின்றன. அங்கே பஞ்சைப் பயிர்தான் சரகுபடி செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு ஏற்ற அளவில் இந்தத் திட்டத்தில் அவர்களுக்கும் நல்ல கிணறுகளை வெட்டிக் கொள்வதற்கேற்ற வகையில் மானியம் கொடுத்து வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டும் என்று தமிழக அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வேப்பூர் வட்டாரத்தில் ஏழு மைல் சுற்றளவு வில்தீரணத்தில் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக வேப்பூர் யூனியன் மே உள்ள பஞ்சாயத்து பிரசிடென்ட்கள் எல்லாம் கூட்டம் போட்டு, என்னைத் தலைவராக ஏற்று, அரசாங்கத்திற்கு ஓர் அறிச்சகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏழு மைல் வில்தீரணத்தில் 800 மோட்டார் பம்பு செட்கள் அமைக்க வேண்டிய நிலைமையில் கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு முதலுரிமை அளித்து, மின்சார இணைப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மக்களுடைய நிலையை அறிந்து, மக்களுடைய செல்வாக்கை அறிந்து, மக்களுடைய மனப்பான்மையை அறிந்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது மக்களை அறிந்த உண்மை என்று சொல்லிக்கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். பூபதி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், 1968-69-ம் ஆண்டுக் காகச் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டை மக்கள் மீது புது வரி விதிக்காத இந்த பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்கின்றேன்.

அதே பட்ஜெட்டில், முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்காருக்கு நிதி ஒதுக்குவதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளார், மத்திய சர்க்கார்

1968 மார்ச் 4]

[திரு. எம். பூபதி]

பல்வேறு முறைகளில் மாநில சர்க்கார்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் நிலையை இந்த அமைச்சு நன்கு புரிந்திருக்கிறது. அதைப் புரிந்து தான் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட்டை நல்லதொரு முறையில் தயார் செய்து இருக்கிறார்கள் என அறிகிறேன்.

குறிப்பாக, கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், 57 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அத்தனை பணங்களுக்கும் சர்க்காரால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. குறிப்பாக, தனியார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மிக அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. நான் இதை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில், குறிப்பாக ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு நான்கைந்து கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. தனியாரால் நடத்தப் படுகின்ற உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு ஏழு கோடி ரூபாய்க்குமேல் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நிலையில்தான், கல்லூரிகளுக்கும், சர்க்கார் நடத்துகிற பள்ளிகளுக்கும் எந்த அளவு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை விட ஐந்து மடங்கு, ஆறு மடங்கு அதிகமாக, ஒதுக்கப்படுகிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில், மாணவர்களுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பொறுப்புடையவர்களாக இருப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். இந்த ஆசிரியர்களுக்குரிய அவல நிலையை நமது சர்க்கார் அறியாதவர்கள் அல்ல. ஆகவே, தனியாரிடத்தில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குள்ள பல்வேறு தொல்லைகளைப் போக்கவேண்டும். அந்த அவல நிலையை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமானால், சர்க்கார் உடனடியாக, குறைந்தபட்சம் நான்கு ஆண்டுகளில் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி நிறைவேற்ற வேண்டும். இன்றைக்குப் பல லட்சக்கணக்கான பள்ளிகள், ஆரம்பப் பள்ளிகள் தனியாரிடத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றைப் படிப்படியாக நான்கு ஆண்டுகளில் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்போதுதான் நாம் ஆசிரியர்களைப் பாதுகாத்து, மாணவர்களினுடைய தரத்தையும் உயர்த்துவதற்கு வகை செய்தவர்கள் ஆவோம். ஆகவே, இந்த வகையில் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இந்தத் துறையில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றையதினம் செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்றுத் தேர்ந்த ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் நிலையிலே நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதன் விளைவாக அவர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை மிக அதிகமாக நகர மன்றங்களின் கீழ் இருக்கும் பள்ளிகளிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் கீழ் இருக்கும் பல்வேறு பள்ளிகளிலும், தனியார் பள்ளிகளிலும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி, ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், எந்தக் கல்விக்குத் தகுதியாகத் தேர்ந்திருக்கிறார்களோ, அதற்கேற்ற சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பல்வேறு பள்ளிகளில் தொழில் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பகுதிநேர தொழில் ஆசிரியர்களாக இருப்பதால் மிகமிகக் குறைந்த சம்பளம், சமார் முப்பது ரூபாய் வரை பெறும் அவல நிலையை அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அவல நிலையை மாற்றி, உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தக் கல்வித் துறையில் இருக்கும் அத்துனை பேர்களையும் படிப்படியாக நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் பெருவாரியானவர்களை, ஆரம்பப் பள்ளியில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களில் குறைந்தபட்சம் 75 சதவீதத்தினரையாவது, சர்க்காரின் கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டும். அதே மாதிரி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களில் 50

[திரு. எம். பூபதி]

[1968 மார்ச் 4]

சதவீதத்தினரையாவது சர்க்காரின்கீழ்க் கொண்டு வர வேண்டும். கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களில் குறைந்தபட்சம் 25 சத வீதம் என்று இருப்பதைவிட அதிகப்படுத்துதற்கு வேண்டிய திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் இன்றையதினம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை. குறிப்பாக, இந்தச் சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு நல்ல காரியங்களைச் செய்துவருகிறது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறது. மத்திய சர்க்காரிடத்தில் பல்வேறு முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு மூடிய பஞ்சாலகளைத் திறப்பதற்கும் எஞ்சினியரிங் தொழிற்சாலை திறப்பதற்கும் எடுத்த நடவடிக்கைகளை நாம் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. இந்த மாநில அரசுடன் மத்திய அரசு பேச்சு வார்த்தை நடத்த முன்வந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டியுள்ளது. மத்திய சர்க்கார் வேண்டுமென்றே செய்ய வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யாமல், இந்தச் சர்க்காருக்கு பல்விதமான சிக்கல்களையும் தொல்லைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. மூடிக் கிடக்கின்ற பஞ்சாலகளுக்கு போதுமான நிதியை இந்த அமைச்சு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும். சென்ற 6, 8 மாதங்களுக்கு முன்பே பல்வேறு பஞ்சாலகளை மூடப்பட்டன. அவைகளையெல்லாம் திறக்க சர்க்கார் போதுமான நிதியை பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கீடு செய்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சர்க்காரால் நடத்தப்படும் சிறு தொழில்களான கூட்டுறவுப் பஞ்சாலகளை. இவைகளில் சர்க்கார் எந்த அளவுக்குக் குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்களோ அதைச் சர்க்காருக்கு வைத்துக்கொண்டு, தனியார் நூற்பாலகையில் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் குறைக்க நிர்ப்பந்தம் தருகிறார்கள். சர்க்கார் அதிகாரிகளும் தொழிலாளிகளும் கூடிப்பிசி ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வந்தாலும் சர்க்கார் அதை உடனடியாக அமல் நடத்தாத காரணத்தினால் முதலாளிகள் சர்க்காரைச் சுட்டிக்காட்டித் தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள்.

குறிப்பாக தாராபுரத்திலே ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அந்த ஒப்பந்தம் சர்க்காரால் அமல் நடத்தப்படவில்லை. நாம் சிறு என்ஜினியரிங் தொழில்களில் 65-க்கு மேற்பட்ட சிறு தொழில்களை நடத்துகிறோம். அதில் பெரிய நஷ்டம். அதாவது 10 கோடி ரூபாய்க்கு நஷ்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்றால், ஒரு தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு பேர் வேலை செய்கிறார்களோ, அவர்களில் பாதி அளவு சூப்பர்வைசர்கள் இருக்கிறார்கள். “தோட்டத்திலே பாதி நிணம்” என்று சொல்லுவதுபோல இந்த சூப்பர்வைசர்கள் அதிகமாக இருப்பதால்தான் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஏற்பாட்டை அரசு கவனித்து நல்ல முறையில்; மாற்றியமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கும் நான்காம் நிலை தொழிலாளர்களுக்கும் போதுமான வசதிகள் செய்து தர வேண்டும். அதற்குப் போதுமான நிதி வசதி ஒதுக்கி அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பள வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறித் தொழிலில் இன்றைய தினம் 4½ கோடி ரூபாய்க்கு மதிப்புள்ள துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. இதை விநியோகம் செய்ய சர்க்கார் வழிவகை காண வேண்டும். நகர மன்றங்களிலும், பஞ்சாயத்துக்களிலும், இன்னும் பல துறைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக உடை கொடுக்கும் நிலை இருந்து வருகிறது. பஞ்சாயத்துக்களிலும், நகரமன்றங்களிலும் ஊழியம் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு தேவையான துணிகளைத் தருவதற்கு இந்தக் கைத்தறியை வாங்கிக்கொடுப்பதன் மூலமாக; கைத்தறித்

1968 மார்ச் 4]

[திரு. எம். பூபதி]

துணித் தேக்கத்தைக் குறைத்துவிடலாம். இன்றைக்கு ஒரு புதிய மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதாவது புடவைகளையும் சிலரக வேஷ்டிகளை கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் மட்டும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுடைய நிலை உயரும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் நடத்துகின்ற பல்வேறு போராட்டங்கள்லே, தொழில் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களிலே போலீசார் குறுக்கீடு இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலே டோல்ஸ் குறுக்கீடு இருக்காது என்று சர்க்கார் பிரகடனம் செய்தால், தொழில் தகராறுகள் எல்லாம் சலபமாகத் தீர்க்கப்பட்டு விரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீசார் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் தலையிடுவதன் மூலமாக பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்களின் மத்தியில் இந்த அமைச்சைப்பற்றி ஒரு தவறான கருத்து பரவி வருகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அரவங்காடு துப்பாக்கிப்பிரயோகம் பற்றி நீதி விசாரணை செய்யவிரும்புது நல்லதே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே அந்தப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிட வேண்டாம்.

திரு. எம். பூபதி : நீதி விசாரணை செய்யும் அதை ஒரு கொள்கையாக வைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இம்மாதிரியான துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் தவிர்க்கப்பட முடியும். அத்துடன் உயர்ந்த அதிகாரிகளை பொறுப்பாக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குறித்த நேரம் முடிந்து விட்டது. அடுத்தபடியாக, திரு. இராமராசன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. வ. க. இராமராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற நான் விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் பல்கலைக் கழக தேர்வு எழுதுவதுபோல, இந்த அரசு அதிகாரிகளும், ஊழியர்களும் பல்கலைக் கழகத் தேர்வு எழுது அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ இருபதாண்டுக் காலமாக நடந்த காங்கிரசு ஆட்சியில், காவல் துறையினருக்கு கோவை மாவட்டத்தில் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்ட வீடுகள் எல்லாம் பன்றிக் குடிசைகள் போல் காட்சியளிக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றையெல்லாம் சீராக அமைத்துத் தர நம் அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோபி தொகுதியான பவானிசாகர் பகுதியில் நம்பியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், சத்தியமங்கலம், தாளவாடி பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் குடிதண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்கள் அரசுக்குத் தர வேண்டிய கடன்களை தற்போது வசூலிக்காமல் ஓராண்டுக் காலம் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழக அரசு ஏழை மக்களின் உள்ளங்களில் நிலைத்துப் பதிந்திருப்பதால், இந்த அரசு நீண்ட நெடுங்காலம் வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் இதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏழை மக்கள் வாழ வகுத்திருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன்.

[திரு. வ. க. இராமராசன்]

[1968 மார்ச் 4]

அடுத்தபடியாக, கோபிச்செட்டிப்பாளையம், சத்தியமங்கலம் பகுதி களில் கூடை பின்னும் தொழிலாளர்கள் மூங்கில் தலைச்சுமை ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.50 வீதம் செலுத்தி மூங்கில் எடுத்துவந்தார்கள். தற்போது அந்த மூங்கில் காட்டை குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டதால், குத்தகைக்காரர்கள் தலைச்சுமை ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் வரைக்கும் வசூல் செய்கிறார்கள். இதன்காரணமாக மூங்கில் கூடை பின்னும் தொழிலாளர் களும், மலைவாழ் மக்களும் மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மூங்கில் காட்டை நமது அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு முன்போலவே தலைச்சுமை ஒன்றுக்கு ரூ. 1.50 வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, அமராவதி ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் வழங்குவதுபோல், பவானிசாகர் ஆயக்கட்டு பகுதிக்கும் கிணறு வெட்ட மானியம் அளிக்கும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கூறி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம், “இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே புதிய வரிகள் எதுவும் போடவில்லை, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதைப் பாராட்டக் கூடாதா?” என்று குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். உண்மை யிலே சொல்லப்போனால், போட வேண்டிய வரிகள் எல்லாம் போடப்பட்டு விட்டன என்று சாதாரண மக்களும், ஏழை எளிய மக்களும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற இந்தப் பட்ஜெட்டை எப்படிப் பாராட்ட முடியும்? “தேர்தல் காலத்தில் வரியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னவர்கள் அடுத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இனியாவது வரி இருக்காது” என்று சொன்னவர்கள் உறுதி கொடுப்பார்களேயானால் நாங்கள் பாராட்டத் தயாராக இருக்கிறோம்.

பொருளாதாரத் துறையிலே அடித்தளத்திலே இருப்பவர்கள் இன்றைக்கு 5 ரூபாய் கிடைத்தால், இன்றையப் பொழுதைக்கு இது போதும், நாளைய தினப் பிரச்சினையைப் பின் கவனித்துக் கொள்ளலாம் என்று காலத்தைத் தள்ளிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையில்தான் இந்தப் பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது. பொறுப்புள்ள குடும்பத்தலைவன், எதிர்காலத்திலே குடும்பம் எப்படி வளரும், எப்படி விரியும் என்று கவனத்தில் கொண்டு அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவான். அதைப்போல் வருந் காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தப் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறைந்த பட்சம் நான்காண்டுகள் காலம் இருக்கின்றன. இந்த நான்காண்டுக் காலத்தில் என்ன என்ன பிரச்சினைகள் உருவாகக் கூடும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு கூட இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்கப் படவில்லை. அதுவும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் இது இந்த ஒரு வருஷத்தைக் கழிக்கின்ற சாரமற்ற பட்ஜெட்டாகவே தான் இருக்கிறது. மக்களுடைய வாழ்வை வளப்படுத்த எந்தவிதமான நல்ல திட்டமும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினாலும், எழுதினாலும் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக பேசவும், எழுதவும் பேர்போனவர்கள். ஆனால் அவர்களுடைய இவ்வாண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே மக்களை எந்தத் துறையினரையும் கவர்ச்சி செய்கின்ற அம்சம் எதுவுமே இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த இருபதாண்டுக் காலத்திலே காங்கிரஸ் என்ன என்ன திட்டங்களை தீட்டியதோ அவற்றை எல்லாம் அனுபவிக்கின்ற பட்ஜெட்டாகவே இருக்கிறதே தவிர வேறு புதுமையோ, புரட்சியோ எதுவும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 4]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கக் கூடியவர் அன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது ஆயிரம் கோடி திட்டம் ஒன்றைத் தமிழகத்திற்கு கொடுத்தார்களானால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையே கலைத்துவிடத் தயார் என்று சொல்லிவந்தார்கள். இன்றைக்கு ஆண்டுக்கு 250 கோடி ரூபாய் திரட்டக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டம் அவர் கையில் இருக்கிறது. நான்காண்டுகளில் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் திட்டத்தை அவர் கொடுக்க முடியும். அந்த வகையில் பார்க்கிற போதும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அப்படிப்பட்டதொரு புதிய திட்டம் எதுவும் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் போடப்பட்ட திட்டங்களின் பலனை தமக்குச் சொந்தமானதாக எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதை விட புதிய திட்டம் எதுவும் இல்லை. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் ஆளும் கட்சியினரின் பொருளாதார அரசியல் சிந்தனையின் வறட்சியைத்தான் இந்த பட்ஜெட் குறிக்கிறது.

மேலும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை படித்துக்கொண்டே போனால் ஒரு இழை ஒடுவது நன்றாகத் தெரியும். கடந்த இருபதாண்டு கால காங்கிரஸ் கட்சியின் சாதனைகளைத்தான் சொல்லிக்கொண்டே போய் இருப்பது தெரியும். நீர்ப்பாசனத்துறையில், கல்வித்துறையில், உணவுத் துறையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சாதனைகளைத்தான் சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்தது என்று சொல்ல வில்லையே தவிர, இதற்கு முந்திய அரசு இன்ன செய்தது, இன்ன செய்தது என்று சொல்லி வந்திருப்பது—இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மூலம் காங்கிரஸ் சாதனைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகத் தான் நான் கருதுகிறேன். (மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதற்காகவாவது பாராட்டுங்கள்.) அறிந்தோ, அறியாமலோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லி வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கூடுதல் நிதியோ, வேறு உதவியோ அளிக்கிறபோதெல்லாம் எங்கள் அமைச்சர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடிப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்று தங்களைத் தாங்களே பாராட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் எந்த இனத்திலாவது கொஞ்சம் உதவி குறைகிறபோது உடனே, பாருங்கள், மத்திய அரசாங்கம் நம்மை வஞ்சிக்கிறது என்று சொல்லி வருகிறார்கள். அத்தகைய பக்க உணர்ச்சியை மக்களிடத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின்பேரில் ஏற்படுத்துவதில் பயன் இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு அப்பார்ப்பட்ட அரசாங்கம், நம் மீது ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அரசாங்கம் என்ற விஷயத்தை மக்கள் மத்தியில் தெளித்து வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிட்டது உண்மையாக இருக்குமானால், தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் அவர்கள் நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்களேயானால்—மத்திய அரசாங்கம் என்பது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் தான், நம்முடைய பிரதிநிதிகளும் தான் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுவார்களேயானால், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதைவிட்டு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நான்காண்டு காலங்களிலே மக்களுக்கு என்ன என்ன உதவிகளைச் செய்யலாம், என்ன என்ன திட்டங்களைத் தீட்டலாம் என்பதில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை கூற வேண்டுமென்றால் அதற்கு இது இடம் இல்லை. நாடாளுமன்றத்தில் சொல்ல வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 25 உறுப்பினர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் குறைகளை எடுத்து அங்கே சொன்னால் மத்திய அரசாங்கத்து தலைமை அமைச்சர், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் கூற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்தவிதமான புதிய திட்டமும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆண்டுதோறும் லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1968 மார்ச் 4]

ப ப் பை முடித்துக்கொண்டு வெளியே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்பைத் தேடித்தருவதற்கான வழி என்ன, திட்டம் என்ன என்பது எதுவும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் தெளிவாக்கப்படவில்லை.

பொதுவாக அண்மையில் சில நாட்களாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் காங்கிரஸ்காரர்களின் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் சதி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், யார், எந்த இடத்தில், எப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கவிழ்ப்பதற்குச் சதி செய்தார்கள்? நிரூபிக்க முடியுமா? எங்களுடைய பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் நேற்றைய தினம் காஞ்சி புரத்தில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்திலேயே அறிவித்திருக்கிறார்கள். “நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கவிழ்க்க விரும்பவில்லை. அதை யாராவது கவிழ்க்க நினைத்தாலும் அவர்களை எதிர்த்து நான் போராடுவேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களுடைய உண்மையான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது. அதைத் தட்டிக்கழிக்கிற முறையில்—காங்கிரஸ்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கவிழ்க்க சதி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது நியாயமாகாது.

அடுத்த இடத்திற்கு முன் இருந்த அரசாங்கம் 50 பெரிய ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் வருட பரையாரிடி லிஸ்டிலேயே வைத்திருந்தார்கள். அதிலே திருமங்கலம் குடிநீர் திட்டத்தையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு என்ன காரணத்தினாலோ திருமங்கலத்தை நீக்கிவிட்டு அதற்குக் குறைவாக உள்ள சிறுநூர்களை எல்லாம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இவ்வாண்டாவது திருமங்கலம் குடிதண்ணீர் திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்லவிழைகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டானது மிக மிகச் சிறப்பான பட்ஜெட் என்பதை அறிஞர் பெருமக்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கூறி பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இருந்தும் கட்சிமாச்சரியத்தான்—காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்க்கட்சி நிலையில் இருப்பதனால் ஆளும் கட்சியினர் செய்கிறவைகளை எல்லாம் அவர்கள் குறைசூறுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் குறைசூறுத்தக அம்சம் எதுவும் இல்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தம் உரையில் மத்திய சர்க்காரின் திட்டமிடப் பொருளாதாரத்தை பற்றி விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிக்கூறியிருப்பதில் தவறு ஏதாவது இருக்கிறதா என்று யாரும் சொல்லவில்லை. உண்மைக்கு மாறாக இருக்கிறதா என்பதை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி யிருப்பதற்கே குறைசூறுகிறார்கள் என்கிறபோதுதான் வருத்தப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. உண்மையை எடுத்துச் சொல்லாதவிடுவோமானால் மக்களுக்குத் துரோகம் இழைத்தவர்களாவோம். மக்கள் நம்மை அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாகக் கருதமாட்டார்கள். இதைக் காங்கிரஸ் கட்சியினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கட்சிக் கொள்கை வேறு, கட்சிக் கட்டுப்பாடு வேறு. நாம் யாரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோமோ அவர்களுக்கு உண்மையில் பணியாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதில் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறுகிற செயல் எதுவும் இல்லை. உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி, விவாதித்து கட்சி ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்றால் அப்போது கட்சி முடிவை—கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை நாம் ஏற்கவேண்டியது தான். ஆரம்பத்திலேயே உண்மையை ஆராய்ந்து பார்க்க—விவாதிக்க முன்வராது கட்சிக்கட்டுப்பாடு என்று சொல்லி எதிர்த்துப்பேசுவது சரியல்ல. அப்படித் தான் மொழி விஷயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அன்பர்கள் ஒரு தவறான முடிவை வைத்திருந்தார்கள். அந்த முடிவின் காரணமாகத்தான் வடமாநிலங்கள் நம்மீது இந்தியைத் திணிக்க அதனால் நமக்கு இடப்பாடு

1968 மார்ச் 4] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

விளைந்தது. மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் இன்னமும் நல்ல முறையில் தங்கள் தவறான கருத்தைத் திருத்திக்கொண்டு உண்மையை எடுத்துச் சொல்ல அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. முதலில் அவர்களுடைய மனம் மாறியாகவேண்டும்.

அடுத்து, கனம் உறுப்பினர்களுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு ஐந்து நிமிஷம், ஆறு நிமிஷம்தான் கொடுக்கப் படுகிறது. தொகுதி மக்களின் நன்மை தீமைகளை, நீதி நிலை அறிக்கையின் திட்டங்களை எடுத்து அந்த நேரத்திற்குள் எப்படி சொல்ல முடியும்? ஆகவே கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் இதைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு தங்கள் தங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவதற்குப் போதுமான நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தங்களைத் தேர்ந்து எடுத்து அனுப்பியுள்ள மக்களுக்கு அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை செய்ய முடியும். சொல்லலாம்: உறுப்பினர்கள் அவற்றைப்பற்றி எழுதி அனுப்பினால் கவனிக்கப் படும் என்று. எழுதி அனுப்பினால் அமைச்சர்கள் கவனத்திற்கு வருவதில்லை. அதிகாரிகளும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்படுகிற விஷயங்களுக்குத் தான் மதிப்பு இருக்கிறது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லப் போதுமான வாய்ப்பு அளித்தாக வேண்டும்.

மேலும் இப்போதுள்ள ஜனநாயக அமைப்பில் மன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணி நிறைய இருக்கிறது. முன்பு பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கலாம். மக்களும் அதிகமாக அவர்களை நெருங்காமல் இருந்திருக்கக்கூடும். இப்போது அப்படி யில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் எம். எல். ஏ. ஆர்பீஸ் என்று வைத்து, அங்கு ஒரு ஸ்டெனோ டைபிஸ்டு, ஒரு அட்டென்டர்—சர்க்கார் செல்லிலேயே போட்டுத்தர வேண்டும். இதனால் பெரிய செலவு ஏற்படாது. மக்களுக்கு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமைகளை நல்லமுறையில் ஆற்றுவதற்கு பயன்படும்.

திரு. வினையகம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் கோடிக்கணக்கில் பணத்தை விரயம் செய்திருது என்று. படி அரிசி திட்டத்தை போடக்கூடாது என்று சொல்லட்டும். அப்படியின்றி ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகவும் பயன் அளிக்கக்கூடிய திட்டத்தினால் வரிப்பணம் பாழாகிறது என்று அவர் சொல்வதை நான் ஏற்க முடியாது. சென்னை, கோவை என்று எடுத்துக்கொண்டால் இந்தப்பகுதி மக்கள் வரிப்பணமாக சர்க்காருக்கு எவ்வளவு செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற வரிப் பணத்திற்கு ஏற்ற நன்மை அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. என்னுடைய பேசினபிரிட்டுப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன, இண்டஸ்ட்ரியல் பகுதிகள் இருக்கின்றன, இவைமேல் லாம் நல்லமுறையில் சீர்படுத்துவதற்காக வரிப் பணத்தை வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. சென்ற மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் மூலமாக அவர்கள் வரி உயர்வு, வேலையில்லாத திட்டப்பட்டம் இவற்றை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். அப்படியில்லாமல் நல்லமுறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது.

இந்த சட்டசபை கொள்கைகள் வகுக்கிறது. அவற்றை பெருந்தன்மையுடன் நாம் மக்களுக்காக வாழ்கிறோம் என்று நினைத்து அதிகாரிகளும் நிறைவேற்ற முற்படவேண்டும். இந்த அறிக்கையினைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தொட்புருக்கிறார்கள். கைத்தறிப் பிரச்சினையைப்பற்றித் தொடரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அன்றாட வாழ்க்கையில் அந்தப் பிரச்சினை நமக்கெல்லாம் தெரிய வருகிறது. காங்கிரஸ் காரர்கள் திருக்குறளைப்பற்றிக் கிண்டல் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாரோ கிண்டல் செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள், ஆனால் உண்மையிலேயே அவர்கள் தான் கிண்டல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

பிற
பகல்
12 30

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1968 மார்ச் 4]

என்னுடைய பகுதியில் அசோக் லேலன்ட் நிறுவனம் இருக்கிறது, அங்கே தயாரிக்கப்படுகின்ற வண்டிகளையும் நமது மாநில சர்க்கார் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன் இருக்கக்கூடிய 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறது. பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக போட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாநில அரசு உபரி பட்ஜெட் கொண்டு வந்திருக்கிறது. புதிய வரிகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையிலேயே புதிய வரிகள் போடாததற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கடந்த வருடம் ஒரு பெரிய தேர்தல் புரட்சி வந்தது. அந்தப் புரட்சிக்கு அடையாளமாக வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட புதிய புரட்சி நோக்கங்களையே திட்டங்கள் எதுவும் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும் எதிர்த்தரப்பிலே உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய காங்கிரஸைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. அது தவறானது, அதன் விளைவாகத்தான் அவர்கள் மாற்றப்பட்டார்கள். ஆகவே அவர்களை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டு நாம் செல்லக்கூடாது. ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், விவசாயிகள் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் அந்த அரசை நீக்கி இந்த அரசைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். வரியில்லாத திட்டம் என்ற அளவிலேதான் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. புதிய புரட்சிகரமான முடிவுகளைக் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் இந்த பட்ஜெட் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே மத்திய சர்க்காருடைய குறைபாடுகளைப்பற்றியே பெரும்பாலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு, மத்திய சர்க்கார் என்ன என்ன காரியங்கள் செய்யவில்லை என்பதைப்பற்றியே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் நடவடிக்கை சரியாக இல்லை, நம்முடைய கோரிக்கைகள், தேவைகள் இவற்றிற்கு ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை எடுத்து சொல்லியும்கூட அவர்கள் நிறைவேற்றாவிட்டால் அவர்களோடு சண்டையிட்டுப் பெறவேண்டும். அப்படி இந்த அரசு சண்டையிடுமானால் அதற்கு சம்பந்தக் சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் உங்களுடன் நிற்போம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் செய்ய வில்லை, செய்யவில்லை என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டுப் போவதில் பயன் இல்லை.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இப்பொழுது சரிபாதி அளவிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய தெளிவான கண்ணோட்டம் எதுவும் இதில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ மழை பெய்திருக்கிறது, கடந்த பருவ காலத்திலே பார்த்தோமானால் திருநெல்வேலி முதல் கோயம்புத்தூர் வரையிலும் வறண்டு இருக்கிறது. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடையாது, மாட்டிற்குத் தீவனம் கிடையாது, பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கிடையாது; இதைப்பற்றியெல்லாம் ஒரு அவசர உணர்ச்சி இந்த பட்ஜெட்டிலே காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, எடுத்துக்கொண்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வருடா வருடம் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. இன்று கற்றவர்களும் கல்லாதவர்களும் இரு சாராரும் இன்றியமையாத வேலைகள் இல்லாததன் காரணமாக தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று மத்திய அரசாங்கம் நாண்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அமல்படுத்தியிருக்கவேண்டும்; அப்படிச் செய்திருந்தால் நிச்சயமாக ஓரளவுக்கு ஒரு பகுதியிலாவது காரியங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும். இருந்தாலும்கூட

1968 மார்ச் 4] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

மாநில அரசும் தன்னுடைய சக்திக்குட்பட்டு சில காரியங்களைச் செய்ய முனைந்து இருக்கவேண்டும். அவர்கள் எதுவும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வயதுவந்த வாலிபர்களுக்கு வேலை இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. கல்விக்கூடங்கள் பெருகியிருப்பதன் காரணமாகவும் ஏராளமான வாலிபர்கள் படித்துவிட்டு குவிந்து கொண்டிருக்கிறார்களே. உதாரணமாக எஞ்சினியரிங் கல்லூரியில் படித்துவிட்டு வருகிறவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் சண்டையிட்டு, கல்வியை இப்பொழுதுள்ளதைப்போல் இல்லாமல் பொது அறிவைக் கொடுக்கக்கூடிய கல்வியாக நல்ல கல்வியாக இருக்கச் செய்வதற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏதோ படித்து முடித்துவிட்டு வந்தவுடன் பேனா பிடித்து எழுதக்கூடிய வேலைக்கு வரக்கூடிய நிலையில் கல்வி இருக்கக்கூடாது. காங்கிரஸ் சர்க்காரிலும் சரி இந்த சர்க்காரிலும் சரி அந்த அடிப்படையில் ஒன்றும் மாறுதல் ஏற்படவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் காரணமாக அதை வைத்துக் கொண்டு கிளர்ச்சிகள் செய்வார்கள் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். வழிகாட்டக்கூடிய முறையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை குறைக்க இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுமில்லையென்பதை வந்ததத்தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள், சர்க்காரிலே உள்ளவர்கள் பெரும் நம்பிக்கையுடன் வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை நிறைவேற்றக்கூடிய அளவிலே இதிலே என்ன இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியிலே உள்ள நெசவாளர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது அந்த வேலையை விட்டுவிட்டு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவர் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார், நான்கு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சரக்கு தேங்கிக் கிடக்கிறது, விற்பதற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். மத்திய சர்க்காரிடம் என்ன என்ன ரகங்களை வைக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கையிருக்கிறதோ அவற்றை வற்புறுத்திப் பெறுவதற்காக கடுமையான நடவடிக்கை இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு கோடிப் பேர்கள் உள்ள அந்தச் சமூகத்திற்கு ஏதாவது செய்தால்தான் அவர்கள் வருங்காலத்திலே வாழ்வதற்கு முடியும். அதைப்பற்றிய தெளிவான கண்ணோட்டம் இதிலே காணப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, குடிநீர் பிரச்சினை இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் மட்டும் அல்ல, கிராமங்களிலும் கூட இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. குடிநீர் மனிதனுக்கு முக்கியமானது. சென்னைக்கு காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று பெரிய நகரங்களுக்குக் குடிநீர் கொண்டுவருவதற்கு இந்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வீடு இல்லாதோர் பிரச்சினை பெரிய பயங்கரமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. முன்னாலே இருக்கிற வீடுகள் மாடி வீடுகளாக இருக்கின்றனவே தவிர பெரும் பகுதிகள் குடிசைப்பகுதிகளாகவே இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் பன்றிகள் வாழ்வதற்குக்கூட முடியாத நிலைமையில் உள்ள குடிசைகளாக இருக்கின்றன. சமீபத்திலே தீ பிடித்து எரிந்த வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு நன்கொடைதிரட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அது இதுவரையிலும் கிட்டத்தட்ட 36 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் வசூலாகியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதை வைத்துக்கொண்டு வீடுகளைப் புதுப்பித்துக் கொடுப்பதற்கான விவரம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதே போல் மற்ற இடங்களில் ராஜ்யம் பூராவிலும் உள்ள குடிசைகளையும் திருத்தியமைப்பதற்கு அடிப்படையான திட்டம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் தெளிவான கருத்து இருக்க வேண்டும். தவறாக இதில் ஏதாவது செய்துவிட்டால் ராஜ்யத்தில் அவல நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு போகமாக இருக்கிற நிலங்களை இருபோகமாக மாற்றப் போகிறோம், அதன் மூலம் பெரும் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று இதிலே

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1968 மார்ச் 4]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சைக்கு இரண்டாவது போகத்திற்குத் தண்ணீர் பவானியிலிருந்தும் அமராவதியிலிருந்தும் கொடுக்கப் போகவேண்டும் என்று சொல்லி முன்பு கொடுத்தார்கள். அதனால் அங்கேயும் விளைவு கெட்டது. இங்கேயும் விளைவு கெட்டது. ஆகவே இம்முறையும் அப்படிச் செய்ய மல் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து அதிகாரிகள் சொல்வதை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு காரியங்கள் செய்யாமல் செய்யவேண்டும். அப்படி ஏதாவது செய்தால் பலன் நல்ல பலனாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இரண்டு விதமான கோளாறுகள் ஆரம்பமாகி இருக்கின்றன. முன்பே பாசன வசதி பெற்றுள்ள பகுதிகளில் ஒருபோக நிலங்களை இரண்டு போக நிலங்களாக மாற்றுவது. மற்றப் பகுதிகளுக்குப் போகக் கூடிய கொஞ்சநஞ்சம் தண்ணீரையும் சேர்த்து அந்தப் பகுதிக்கு விடுவது. இந்த முறை கூடாது. இரண்டாவது, நீர்ப்பாசனத்தையும், மின்சாரத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து மின்சாரத்திற்கு அவசியம் ஏற்படும்போது நீர்ப்பாசனத்தை அலட்சியப்படுத்தவதும், நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தேவை ஏற்படும்போது மின்சாரத்தை அலட்சியப்படுத்துவது மாணமுறை கூடாது. முன்பு இருந்த சர்க்காராவது ஒரே வார்த்தையில் “வராதிகள்” என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இந்தச் சர்க்கார், “வாருங்கள்” “போங்கள்” என்று சொல்லிச் சொல்லி கடைசியில் தண்ணீர் இல்லை யென்று திருப்பியனுப்பிவிட்டார்கள். வேண்டுமானால் ஒரு கியூசெக்ஸ் தண்ணீர் இவ்வளவு நிலங்களுக்கும் பாயும் என்று ராஜ்ய அளவில் கணக்கெடுத்து, குறைந்த தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு அதிகப்படியாகப் பயிர் செய்யக் கூடியவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் முறையை ராஜ்யம் பூராவும் விஸ்தரிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து, “மந்திரி மார்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய வரவு செலவுக கணக்கை ஓராண்டுக்கு ஒரு தடவை ஒப்படைக்க வேண்டும்” என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தோம். இந்தச் சர்க்கார் அதற்கு அல்ல இந்திய அடிப்படையில் ஒரு உதாரணமாக விளங்கவேண்டும். தங்களுடைய வரவு-செலவுக் கணக்கை இந்தச் சபை முன்னால் வைக்க வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. லஞ்சம் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் குறைவாக இருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் படிப்படியாக வளர்ந்து இப்போது இரண்டு மடங்காக ஆகியிருக்கிறது. (காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்.) இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் பொது வாழ்வில் இருக்கக்கூடிய நாம் சுத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதை மக்களுக்கு நிரூபிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 20 ஆண்டுகாலமாக இருந்த லஞ்சத்தைக் காட்டிலும் கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்களா என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். லஞ்சம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் படிப்படியாக வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. இந்தப் புதிய சர்க்கார் வந்த பிறகு லஞ்சம் இரண்டு மடங்காகப் பெருகி இருக்கிறது என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பிலே ஆரவாரம்.) இதிலே, எந்த ஒரு விசாரணை வைத்தாலும் அதற்குக் கட்டுப்படத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் லஞ்சக் குற்றச்சாட்டை நிரூபிப்பதாகச் சொன்னார். அப்படிப்பட்ட லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுக்கள் தனிப்பட்டவர்கள் முன்பு இருந்தால் அதை இந்தச் சபையின்முன் அறிவித்து நடவடிக்கை எடுக்கும் சமயத்தில் அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முன் வருவாரா என்பதைத் தெரிவிக்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 4]

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : ஈரோடு தாலுகா தாசில்தார்மீது எங்களுடைய கட்டு அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் நான்கு தடவை புகார் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார். நாங்கள் மாநாட்டில் தீர்மானம் கூடப் போட்டு அனுப்பினோம். ஊழல் நிறைந்த அந்த அதிகாரிமீது விசாரணை நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.

திரு. மு. சின்னசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி மீது, இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இல்லாத ஒருவர் மீது, ஈரோடு தாசில்தார் என்று கூறி குற்றஞ் சாட்டுவது முறையா? ஈரோடு தாசில்தார் என்றால் அங்கே நாலேந்து தாசில்தார்கள் இருக்கும் போது பலரைப் பாதிக்கும் நிலை இருக்கிறது. இவ்வாறு குறிப்பிட்டுக் கூறுவதற்கு அந்த அங்கத்தினர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தாயாரா?

திரு. க. ர. நல்லசிவன், தயார், தயார், தயார். ஆகவே, நான் குறிப்பிட விரும்புவது—தாசில்தார், பிபூன் என்பதற்காகச் சொல்ல வரவில்லை. இன்றைக்கு நாட்டிலே லஞ்சம் பெருகியிருக்கிறது என்றால் மேலே இருந்து கீழ்வரையில் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே, நம்முடைய வரவு-செலவுகளை ஒப்படைக்கும் வகையில் மசோதா ஏதாவது கொண்டு வர வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர்கள் முதலிலே அந்தக் கணக்குகளைச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : அமைச்சர்களுடைய கணக்குகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கூறும்போது அமைச்சர்கள் பேரிலே சந்தேகக் கண் இருக்கிறதா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : சந்தேகத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. நம் பேரில் இன்றையதினம் லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும் என்ற முறையில்தான் கணக்குகளைக் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். யார் மீதும் சந்தேகம் கிடையாது.

***திரு. கே. ஆண்டி என்ற குருசாமி :** மாண்புமிகு சட்ட மன்றத்தினுள் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரி இல்லாது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பெரிய மூல தனத்தைப் போட்டு கிடைக்கின்ற லாபத்தைவிட, சிறிய மூலதனத்தில் சிறு திட்டங்களின் மூலமாக அதிக லாபம் கிடைக்கிறது என்பதை உணர்ந்து விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததைப் பாராட்டுகிறேன். பணியாளர் களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த நகர சட்டப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சியின் கீழ் அரிசனங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்படாது என்று கூறியவர்களின் வாதத்தை தகார்க்கும் வகையில் அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகளும், வீடு கட்டும் திட்டங்களும் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு மூலதனத்தில் தொழில்கள் செய்ய உதவி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கல்விச் சலுகைகள் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

என்னுடைய பகுதி நெசவாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. நிறைய துணி தேங்கியிருக்கிறது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற துணிகளை வெளிநாடு களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஆவன செய்யவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொருத்தவரை அணைக்கட்டு எதுவும் இல்லை. பெரியாறு, கோயில் ஆறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் நிறைவேறினால் தற்போது 9,000 ஏக்கர்கள் பாசனம் பெறுவது அதிகமாகி 15,000 ஏக்கர்வரை இருபோச பாசன வசதி பெறமுடியும். அது சம்பந்தமான பேப்பர் என்சினியர்களின் பரிசீலனை நிலையில் இருக்கிறது. அதைச் சீக்கிரம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 4]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி. இந்த அறிக்கை இதற்கு முன்னாலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளினின்றும் பூரணமாக மாறுபட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் ஒவ்வொரு வருஷமும் வரிகள் போட்டுக் கொண்டே வருவது வழக்கம். இப்போது எந்த விதமான வரிகளையும் போடாமல் இருப்பதால் மக்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு நல்ல முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு வரவேற்பை அளித்தார்கள். ஆனால் அந்தச் சந்தோஷம் நீங்கக்கூடிய முறையில் மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட் மறுநாளே வந்தது. மக்களை கவலையில் ஆழ்த்தக்கூடிய முறையில் கார்டு, கவர்களில் இருந்து மற்ற பல பொருள்களுக்கும் வரியை உயர்த்திவிட்டார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதிய அம்சம் என்னவென்றால், பொதுவான நிலைமைகள் நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளைப் பற்றிச் சொல்லும் போது மத்திய சர்க்கார் நிதியை ஒதுக்கக்கூடிய நேரத்தில் இன்ன மாதிரி ஒதுக்கவேண்டும், அதிக நிதி மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கூறிய அதே நேரத்தில், மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களும், வட்டியும் நம்முடைய சக்திக்கு மீறிய அளவில் ஏறியிருக்கின்றன என்பதைச் சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல், வருமான வரியை வசூல் செய்யாமல் 550 கோடி ரூபாய்வரை பாக்கி வைத்துக் கொண்டு பாராளுமுகமாக இருப்பது பற்றியும் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. பலவிதமான தொழில்கள் ஏற்பட்டு, உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும்கூட மக்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாத நிலை இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

நம் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி பெருகினால் கூட விலைகள் நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அதோடு சாதாரண மக்கள் பொருள்களை வாங்கக் கூடிய சக்தியும் நாளுக்குநாள் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கு தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சென்ற கால மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளினாலும், புதிய வரிகளினாலும் தொலைவகள் பல ஏற்பட்டுள்ளன. இன்று வேளாண்மை உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவில் பெருகவில்லை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் விவசாயிகளுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் குறைந்திருப்பது ஒருபுறமிருக்க, அவர்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலைகள் கூடிக்கொண்டிருப்பதாலும், அவர்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலைகள் பெருகியிருப்பினும் அப்பண்டங்கள் விற்கப்படாமல் அவை தேங்கிக் கிடக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போக்க மத்திய அரசாங்கத்துடன் கடுமையாகப் பேசி அக்குறை நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும்.

நம் மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், வரி ஆதாரங்களை அதிகப்படுத்த பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் காலத்தில் இன்று பஸ்களுக்கு ஒரு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கலாம். பத்து பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கும் முதலாளிகளின் ரூட்களை சர்க்கார் எடுத்து தேசியமயமாக்கவேண்டும். விற்பனை வரியையும் கரூராக வசூல் செய்தால் நம் வருமானம் அதிகப்படும்.

அடுத்து, விவசாயிகள் இடையே ஒரு பெரிய ஏக்கம் இருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் வந்த பிறகு நமக்கு பல சலுகைகள் கிடைக்கும், சென்ற காலங்களில் இருந்த தொந்தரவுகள் நீங்கி வேண்டிய உதவிகள் சாதாரண மாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தவர்கள் இன்று அவை கிடைக்காத நிலையில் ஏக்கத்தோடு இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பலவித உத்தரவுகளைப் போட்டாலும் அதை அமல்படுத்தக் கூடிய அதிகாரிகள் பழைய கால மனப்போக்கில்தான் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கொள்முதலை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு கீழேயுள்ளவர்களிடம் கொள்முதல் செய்வ தில்லை என்று அரசு உத்தரவிட்டிருந்தாலும்கூட ஒரு ஏக்கருக்கு கீழேயுள்ள அரை ஏக்கர் உள்ளவரிடம் இருந்துகூட கட்டாயக் கொள்முதல் செய்யப்

1968 மார்ச் 4]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

பட்டு அவர்களுக்கு தொந்தரவுக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கடன் போன்ற பிற வசதிகளைப் பெற அதிகாரிகளிடம் செல்லும்போது, சென்ற காலத்தில் கடைபிடிக்கப்பட்ட அதே கொள்கைப்படிதான் அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள். ஸ்டேட் லோன், சிறு சேமிப்பு என்று இப்படி பலவிதமாக வசது செய்து வருகிறார்கள். ஒரு விவசாயி கிணறு வெட்ட கடனுக்குப்போகும்போது ஸ்டேட் லோனுக்காக 500 ரூபாய் கடன் பத்திரம் வாங்கச் சொல்லி அந்த ரூபாயை வேறு ஒருவரிடமிருந்து பெற இந்த ஏழை விவசாயி 125 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ரசீது கொடுப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட கொந்தரவுகள் பல இருக்கின்றன. நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கோவில்பட்டி தாலுகாவில் பலயிடங்களில் காலம்தாழ்த்தி மழை பெய்ததால் அதாவது காலம்கடந்து பெய்ததன் காரணத்தினால் புன்செய் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல இடங்களில் நன்செய் நிலங்களில் நன்செய் நிலங்கள் கூட பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்பிபுரம் என்ற இடத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் நன்செய் நிலம் காலியாகப் போயிருக்கிறது. வண்டானம் கண்மாயில் உடைப்பு ஏற்பட்டதால் அங்கும் பயிர் தீய்ந்து போயிருக்கிறது. அதுபற்றி நான் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தபோது அங்குள்ள கலெக்டர் அங்கு நல்லமுறையில் விளைந்திருப்பதாகவும் ஆகவே அங்கு நிவாரண வேலைகள் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லியுள்ளதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதுபற்றி அந்த வட்டாரத்து மக்கள் இப்போது பல மகஜர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த வட்டாரத்திலுள்ள பொதுஜன ஸ்தாபனங்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொது ஜன ஊழியர்கள் இவர்கள் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகளில் கொஞ்சம் உண்மையிருக்கிறது என்பதை மனதில்கொண்டு அதுவிஷயத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் அதிகமான விளைச்சல் இருக்கிறது, கஷ்டமில்லை என்று சொன்னால் தான் நல்ல பெயர் எடுக்க முடியும் என்பதற்காக அதிகாரிகள் அப்படிச் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆக, அந்தந்த வட்டாரங்களில் தகுந்த நிவாரண வேலைகள் செய்வதுடன், விவசாயிகள் கடன்கள் போன்றவைகளை வாங்கும்போது அவர்களின் பேரில் ஒருவித நிர்ப்பந்தமும் செலுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில், குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ரூபாய் முப்பது லட்சம் அளவிற்கு கைத்தறி உவுளித் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள 130 கட்டிடுவச் சங்கங்களில் 45 சங்கங்கள்தான் திரும்பக் கடன் பெறும் நிலையிலும் மேலும் இயங்கும் நிலையிலும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்குள்ள நெசவாளர்கள் வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது விஷயமாக இந்த பட்ஜெட்டில் எந்தவித நிவாரணம் செய்யப் போகிறோம் என்பது பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கதாகும். தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 40 லட்சம் மக்கள் அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்துள்ள துணிகளை உடனடியாக அச்சாங்கம் வாங்குவதற்கோ அல்லது அந்த சங்கங்கள் மேலும் இயங்குவதற்கு அதிகப்படி நிதி உதவி செய்யவோ வேண்டும். அப்படி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழும் தொழிலாளருக்குத் தக்கபடி வாழ்வதற்கேற்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரிஜனங்களுக்குப் பல இடங்களில் முன்னால் வீடு கட்டுவதற்கு மனையோ அல்லது அதற்கான பணமோ கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. புதிய அரசு ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொத்தம் வீட்டு மனை இல்லாத அரிஜன மக்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்து ஒன்றல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அவர்கள் அனைவருக்கும் வீட்டு மனைகளாவது சொந்தமாக வழங்கப்படவேண்டும்.

கடைசியாக, கோவில்பட்டி பெரியதொரு நகரம். அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அந்த

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1968 மார்ச் 4]

நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் நல்ல தண்ணீர் கிடையாது. ஆகவே அங்குள்ள குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1968-69-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில சருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு விதப் புரட்சியா அல்லது புதுமையோ இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், புரட்சி இருக்க வேண்டுமென்றால் பழைய அரசாங்கம் விதித்திருந்த வரிகளில் சிலவற்றைக் குறைத்துப் பல திட்டங்களைப் புதுமையாகப் புகுத்தியிருந்தால் இதை வரவேற்றிருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்தமாதிரி எந்தவிதத் திட்டமும் இதில் காணப்படவில்லை. பழைய அரசு போட்டிருந்த வரிகளைப் போட்டு, புதிதாகப் பல வரிகளையும் இந்த அரசு பதவியேற்றவின் போட்டு இருப்பதால் இதில் புரட்சியோ, புதுமையோ இல்லை என்று சொல்கிறேன்.

நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக பல இடங்களில் வரண்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் ராதாபுரம் உப வட்டம் ஒரு வறண்ட பிரதேசம். அந்த பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்காக எந்தவித வேலை வாய்ப்புகளும் அளிக்க இதில் வழிவகை செய்யப்படவில்லை. அங்கு உணவுப் பட்டினம் சரியாகச் செய்யப்படவில்லை. இன்று நம் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அந்நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏதாவது வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி ஏதுவும் செய்யப்படவில்லை. திட்டமும் இடம் பெறவில்லை.

அடுத்த, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு உபரி நிதிநிலை அறிக்கையாக தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு பதவி பெற்ற பின் பல புது வரிகளைப் போட்டது. குறிப்பாக பாமா மக்கள் வாழ்க்கையில் முக்கியமாக பங்கு கொள்ளக் கூடிய சர்க்கரை, வெல்லம் கருப்புக் கட்டி இவற்றின் மீது புதிதாக விற்பனை வரி விதித்திருப்பதோடு விற்பனை வரியை 2½ சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கரும்புக்கு 3 சதவிகிதம் என்றிருந்ததை 7 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மை வருமான வரி இனத்தில், 12 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்றிருந்ததை 7½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்களாக குறைத்திருக்கிறார்கள். வரிவிகிதத்தையும் 1-க்கு 3-ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றினால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சாதாரண அல்லது நடுத்தர மக்களுக்கு பயன்படுகிற முறையில் அமையவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மை அபிவிருத்திக்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ரிசர்வ் வங்கியும், ஆயுள் காப்புறுதிக்கழகமும், வர்த்தக வங்கிகளும் தாராளமாகக் கடன் வழங்க முன் வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. புதிதாக அந்த நிறுவனங்கள் மூலம், வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயப் பெருமக்கள் அந்தக் கடன்களை எப்படி சுலபமாகப் பெற முடியும் என்பதைப் பற்றி அந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் திட்டவாட்டமாக குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் இதனால் நன்மை அடைவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

வேளாண்மை தொழிற் கழகத்தின் வாயிலாக விசையேற்றங்கள் தவிரைக்க கொள்முதல் அடிப்படையில் வழங்க திட்டமிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும் நில அடைமான வங்கிகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்குக் கடன் கொடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் நமது மத்திய சர்க்கார் 6 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி செய்துள்ளது. மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு ஒன்றும் உதவி செய்யவில்லை என்று கூறுபவர்கள் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மத்திய சர்க்கார் ஆறு கோடி ரூபாய் நிதி உதவி வழங்கியிருக்கிறது என்பதை உரை வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 4

[திரு. நா. சௌந்தரடாண்டியன்]

விவசாயிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்கள் மூலமாக வழங்கப்படும் கடன்கள் தகுந்த நேரத்திலே கொடுக்கப்படவில்லை என்று புகார்கள் இருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையிலே பார்த்தால் புதிய நிறுவனங்கள் மூலம் விவசாயப் பெருமக்களுக்கு பெருமளவில் நன்மை உண்டாகுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வேளாண்மை மறுகடன் உதவித் திட்டமிருந்து சிறப்பு உதவி பெற்று பல திட்டங்களைப் பல இடங்களில் நிறைவேற்றப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவை எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. இவ் விஷயத்தில் பின் தங்கிய பிரதேசங்களுக்கு அரசு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் தாளவாடி பகுதியில் கிணறு தோண்ட கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 மானியம் வழங்கப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியான ராதாபுரத்தில் அது விஸ்தரிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு பின் தங்கிய பகுதியான ராதாபுரம் பகுதிக்கும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நமது மாநிலத்தில் முன்பிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பெரிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டதால் இப்பொழுது அது போன்ற பெரிய திட்டங்கள் செய்ய வாய்ப்பில்லை. ஆனால் சிலபல முக்கிய நடுத்தரத் திட்டங்களையும் சிறு பாசனத் திட்டங்களையும் உண்டியாக நிறைவேற்ற இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஆலத்துறை யாறு திட்டம் 14.80 இலட்சத்திற்கு மதிப்பீடு தயார் செய்து பொதுப்பணித் துறையால் தீவிர ஆய்வு முடிந்து அரசாங்க அனுமதிக்கு வந்து கிட்டத் தட்ட 2½ ஆண்டுகள் ஆகிறது. நமது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த ஆண்டு மார்ச் மாதத்திற்குள் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று திருநெல்வேலியில் நடைபெற்ற நீர்ப்பாசன மாநாட்டில் உறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் எந்த நிலையில் இருக்கிறது எனத் தெரியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அது போன்று புனிமாங்குளம் தத்தநேரி திட்டம், அவிசேஸ்புரம் அருகே குளம் அமைக்கும் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் விரைவில் நிறைவேற்றச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும் கிராமங்களில் தொழில் அபிவிருத்திக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் யாதொரு வழி வகையும் செய்யப்படவில்லை. கிராமங்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டுமானால் கிராமாந்திரங்களில் சிறு கைத் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்குப் பல நல்ல திட்டங்களை இந்த அரசு மேற்கொள்ள முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. கே. என். குமாரசாமி : துணை சபாநாயகரவர்களே, 1968-69-ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிதி நிலையறிக்கையில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கடைம்பபட்டிருக்கிறேன். இந்த 1968-69-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலையறிக்கை புதிய வரிகள் மேற்கொள்ளாமல் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கவேண்டிய அம்சம். மக்களுக்கு வரியில்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பட்ஜெட்டைக் கொடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் விவசாயத் துறையிலே அதிகப்படியானத் தொகையைக் கணிசமான அளவுக்குச் செலவு செய்ய இந்த பட்ஜெட்டிலே நிதி உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு விவசாயத்திற்குக் கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கோவை பகுதியிலே ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு இந்த அறிக்கையிலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் உள்ள பகுதி. அந்தப் பகுதிக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் வேண்டுமென்று குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டத்தை அவினாசித் திட்டமாக இருப்பதை விஸ்தரித்து கோவை, பல்லடம் தாலுக்காக்கள் நீர்பாசனத்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1968 மார்ச் 4]

திட்டமாக உருவாக்க வேண்டுமென்று போன பட்ஜெட்டிலேயே நான் கருத்துச் சொன்னேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே அது சேர்க்கப்படவில்லை. அதனால் அந்தப் பிரதேசத்தின் நிலைமை என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏராளமான பகுதிகள் நல்ல விளைச்சல் உள்ள பூமிகள். இன்று அந்தப் பூமிகள் சம்மாக்கிடக்கின்றன. எனவே, அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவில்லை யென்றால் அந்தப் பகுதியிலே சமார் 3, 4 லட்சம் ஏக்கர் பூமிகள் வரண்ட பாலேவனமாகப் போய்விடும். எனவே அங்குள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் குந்தப் கழிவு நீர்த் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் கிணறுகள் தோண்டவும், விசையேற்றங்கள் நிறுவவும் 168 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. கோவை மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் மட்டும் நடக்கும் இந்தத் திட்டத்தை மற்ற பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியாகிய பல்லடம் தொகுதி பஞ்சத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகுதி விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னொன்று அங்கே மில்கள் மூடப்பட்டிருப்பதால் அவற்றிலே வேலை செய்யவந்த மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி விவசாயத்துறை, தொழில் துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளிலும் பாதிக்கப்பட்ட அந்த மக்கள் பஞ்சத்தில் அடிபட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். இதனால் அந்தப் பிரதேச மக்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆலைகள் மூடப்பட்டு முன்னுள் ஆலைகள் ஆகின்றன. அந்த ஆலைகள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் வாக்குறுதி கொடுத்து அது நிறைவேற்றப்பட்ட வில்லை. சமீபத்தில் லோகநாதன் கமிட்டி பரிசீலனை செய்தது. அங்கு ஒரே ஆலைகளுக்கு நிதி உதவி செய்தோம் என்றால் அந்த ஆலைகள் லாபகரமாக ஓடக்கூடும் என்று லோகநாதன் கமிட்டி சிபாரிசு செய்தது. அதன் பிறகு அரசாங்கம் “கியாரண்டி” கொடுத்தும் பேங்குகள் பணம் கொடுக்க முன் வரவில்லை. அதனால் ஆலைகள் ஓடாமல் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆலையிலும் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் முடங்கிக் கிடக்க அதைத் திறக்கத் தமிழக அரசோ அல்லது மத்திய அரசாங்கமோ முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மூலதனம் முடங்கிக் கிடப்பதால் ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதால் தொழிலாளர் வாழ வழி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வில்லை என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் கூட குறுக்கிடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாநில அரசு தனக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறது. மற்ற மாநிலங்களில், மகாராஷ்டிரம், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களில் நஷ்டமான மில்களை ஓட்ட அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்திருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் அதற்கு ஒரு நோட்டீஸ்கூட விடவில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் ஒரு சூழ்நிலை யிருக்கிற பொழுது இந்த மாநிலத்திலும் அரசு எடுத்து நடத்த ஏன் முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இங்கு உள்ள வேலை செய்யும் குடும்பங்களில் 4,000 குடும்பங்கள் பட்டினி கிடக்கின்றன. அந்தக் குடும்பங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் நிலையைக் கூட ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முன் வராமல் இருப்பது குறித்து வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தில் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டு விவசாயிகள் மற்ற மாநிலமாகிய மைசூர் மாநிலத்திற்குப் போகும் அளவில் நிலைமை வந்திருக்கிறது. இதைப் பார்த்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை புரியும் முறையில் சகல துறைகளிலும் வரிகள் வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புப் போய் பஞ்சத்தில் இருக்கும் காரணத்தால் அங்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க

1968 மார்ச் 4]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

குடம்பி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு குடும்பக் காட்டு சட்டப்படி அரிசி விநியோகிக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே சொன்னேன். இரண்டு நகரங்களுக்கு மட்டும் விநியோகித்துவிட்டு பாக்கி மக்களுக்கு இல்லை என்றால் அது நியாயமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏழரைக் கோடி ரூபாய் மானியம் ஒதுக்கப்பட்டு இரண்டு நகரங்களுக்குக் கொடுப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் மற்றப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் அதுபோல் எங்களுக்குமே ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு நாம் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அவர்கள் குறைந்த விலையிலே அரிசியைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் இருப்பதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? ஆகவே, அந்த மக்களுக்கு அரிசி விநியோகிக்கின்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிதண்ணீர் பிரச்சினை. என்னுடைய தொகுதியிலே இன்றைக்கு ஒரு நகர சபையிலும் குடி நீர் கிடையாது. நகரப் பஞ்சாயத்துக் களிலும் குடி நீர் கிடையாது. அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் குடி நீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏதாவது மானியம் ஒதுக்கி, அதற்கு ஏற்பாடுகளை விரைவிலே செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டு, காலம் இல்லாததனாலே இந்த உரையின் பேரிலே என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பேரண்புமிக்க சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியை சார்ந்துள்ள மத்திய அரசும், மற்ற மாநில அரசுகளும் புதிய வரிக்களை விதித்து வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையை வெளியிடுகின்ற இந்த நேரத்தில் நமது தமிழக அரசு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உபரி பட்ஜெட்டை சபையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் விவசாயத்திற்கும், கல்விக்கும் முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் வகையில் 5 கோடியே 70 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 9,550 புதிய கிணறுகளையும், 10,900 விசை ஏற்றங்களையும் அமைக்க இந்தத் திட்டத்திலே வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது தவிர, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு நமது அரசு கணிசமான அளவு நிதி ஒதுக்கியிருப்பதற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கல்வி. கல்விக்காக நமது மொத்த வருவாயில் 56 கோடியே 28 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. மேலும், மொத்தத்தில், 7,200 ஆசிரியர்களை நியமிக்க இந்த அறிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 3,000 ஹைவர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக பதவி மாற்றம் செய்யவும், 6 புதிய கல்லூரிகள் திறப்பதற்கும் இந்த அறிக்கையில் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு காங்கிரசார் சென்ற 20 ஆண்டு காலமாக வர்த்தகத்திலே எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யவில்லை. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்த கத்தில் ஈடுபட்டு முன்னேற வேண்டுமென்று கருதி, அவர்களுக்குக் கடன் உதவி கொடுக்கும் பொருட்டு ஒரு கோடி ரூபாய் அதற்கு நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதற்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக நான் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குச் சீருடை வழங்கவும், ஹாஸ்டல் செலவு உயர்த்தித் தருவதற்கும் அரசு ஆவன செய்திருக்கிறது. அதற்காக ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பில் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த அரசுக்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 4]

என்னுடைய தொகுதியான பழனித் தொகுதியில் மிக முக்கியமான தும், அவசியமானதுமான பாலாறு-பொருந்தலாறு சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டம் ஆங்கிலேயர் காலத்திலேயே சர்வே செய்யப்பட்டு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் சுமார் 10,000 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றவும், சுமார் 1,000 ஏக்கர் ஒரு போக நஞ்சையை இரு போக நஞ்சையாகவும் மாற்றுவதி செய்கிறது.

ஏழை விவசாய மக்கள் பயன்பெறத்தக்க வகையில் பாலாறு-பொருந்தலாறு திட்டத்தை செயலாக்க வேண்டுமென்றும், மற்றும் வரதமாநதி திட்டம் அந்தத் தொகுதியில் உள்ள ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க மேலும் ஊக்கம் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரசார் பேசும்போது படி அரிசி எங்கே என்று கேட்டவாறு இருந்தார்கள். ஆனால் படி அரிசி போடுவதற்கு நல்ல ஒரு யோசனையை சொன்னார்கள் என்றால் இதுவரை எந்த உறுப்பினரும் சொல்லக் காணோம். 1967 தேர்தலுக்கு முன்பு கூட சென்னையிலும், கோவையிலும் ரேஷன் அரிசி போட்டார்கள். காலையில் 8 மணிக்கு ரேஷன் போடுவார்கள். இதற்காகத் தாய்மார்கள் இரவு பூராவும் கடைகளிலேயே—வெளியிலேயே—கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருந்ததைப் பார்த்தோம். அப்பொழுதிருந்த விலை என்ன? தயவு செய்து காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது 3½ ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கிடைக்காமல் இருந்தது. இப்பொழுது விலை என்ன? மனமார் இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டாவிட்டாலும், இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறை சொல்லுவதை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வேங்கடசாமி தெலுங்கில் உரையைத் துவக்கினார்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I only wish to draw your attention to the Rules pertaining to the procedure of the House. The speeches should be made either in English or Tamil or Hindi. . .

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தெலுங்கிலே பேசலாம் என்று ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே பேசி இருக்கிறார்கள். ரூல்ஸ் கிளியராக இருக்கிறது. கன்னடம், தெலுங்கு. . . (பல உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள்).

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர்: நேரம் ஆயிற்று. எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

திரு. பி. வேங்கடசாமி தெலுங்கில் உரையைத் தொடர்ந்தார்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, who is covering the speech of the hon. Member?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார் அவர்கள் மற்ற மொழிகளிலே. . .

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர்: விதி 61 தெளிவாக இருக்கிறது. தெலுங்கில் பேசுவதற்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியைக் கேட்க வேண்டுமென்று அந்த விதியில் இருக்கிறது. அவர் தெலுங்கில் பேசுவதற்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் அனுமதி கொடுத்தேன். ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே தெலுங்கிலே பேசிய மரபு இருக்கிறது. ஆகையால் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் தெரியாமல் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1968 மார்ச் 4]

திரு. கே. விநாயகம் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். ஸ்பீக்கர் அவர்கள் எனக்கும் ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லக் கூடாது. நான் உண்மையிலேயே இந்த விதியிலே இருக்கிறதைத் தான் படிக்கச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வேறு மொழியில் சொல்லலாம் என்ற நிலை இல்லாமல் இல்லை. ஆங்கிலத்திலே இதுவரை பேசியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், சட்டசபை நடவடிக்கைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதுதான். இங்கே இருக்கிற நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு பல மாற்றங்களைச் செய்தால் நான் ஒன்றும் விளக்க வில்லை. எனக்குத் தாங்கள் தருமம் செய்வதாக இல்லை. You are not fair to me.

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir, the hon. Member-Thiru Vinayakam, has stated that rules do not permit the hon. Member, Thiru Venkatasamy, to speak in Telugu but Rule 61 clearly says that any Member can speak in Telugu or Malayalam or Kannada or Hindustani. That means that the hon. Member Thiru Vinayakam, has not read that rule. So, I now request him to allow the hon. Member Thiru Venkatasamy to speak in Telugu.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் எழுந்துவிட்ட பிறகு என்ன பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர்? இந்த மன்றத்திலே யார் யாருக்கு என்ன என்ன மொழி தெரியும் என்பது அல்ல பேச்சு. அவர்கள் எந்த மொழியிலே சொன்னால் அவர்களுக்கு நன்றாக விளக்க முடியுமோ அந்த மொழியிலே பேசுவதற்கு அந்த உறுப்பினருக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களிடத்தில் அனுமதி கேட்க வேண்டுமென்று என்னிடம் வந்து கேட்டார். நான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறேன். பேசிய மரபும் இருக்கிறது. விதியும் இருக்கிறது. இடையிலே குழப்பத்தை உண்டாக்கி நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு மொழிகளும் தெரியாவிட்டால்தான் தெலுங்கு போன்ற அவர்கள் தாய் மொழியில் பேசலாம் என்று நான் உணர்கிறேன். அது பற்றித் தாங்கள் புரையலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. DEPUTY SPEAKER : "Any Member may address the Assembly in any recognized language of the State or in Hindi".

அதனால்தான், அவர்களால் வேறு மொழியில் பேச முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் தெலுங்கிலேயே தொடர்ந்து பேசுவதில், பேச உரிமையளிப்பதில் மன்றத்திற்கும் ஒருவிதத்தடையும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, "The business of the Assembly shall be transacted in English or in Tamil, provided that any member may address the Assembly in any recognized language of the State or in Hindi, and provided further that the Speaker may permit any member who cannot adequately express himself in any of the aforesaid languages to address the Assembly in his mother-tongue." என்று இருக்கிறது. மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு மொழிகளின்மீது இருப்பதோடு . . .

[1968 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிலும், “Cannot adequately express” என்று இருக்கிறது. தெளிவாகச் சொல்லக் கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். தெளிவாகச் சொல்லும் மொழியில் தன்னுடைய தொகுதி பற்றிய கருத்துக்களை அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எனக்கு இருக்கும் சந்தேகம் எல்லாம், அவர்கள் தான் பேசுவதற்கு முன்பாகவே எழுதிக் கொடுத்து விட்டால், நல்லாக இருக்கும். இல்லையெனில், அவர் எதையும் பேசிவிட்டு, பின்னால் அதைப் பேசினேன், இதைப் பேசினேன் என்று சொல்லலாம். தாய் மொழியில் பேசட்டும். ஆனால், முதலிலேயே சபாநாயகருக்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டால், அது சரியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் அவர் எதையும் பேசலாம், ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு வரக்கூடியதாகக் கூட இருக்கலாம். அவர்கள் வார்த்தைகள் மீது ஒழுங்குப் பிரச்சனை வர வேண்டியதாக இருக்கலாம். அதை அப்படியே விட்டுவிடுவது சபையின் அந்தஸ்தைக் குறைக்கக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால், நமக்கு தெலுங்கு, மலையாளம், முதலிய மொழிகள் மீது வெறுப்பு என்று இல்லை. ஆகவே, எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் பேசுவது நல்ல என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. வெங்கடசாமி முன்பே என்னைக் கேட்டார். நான் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சொல்வதெல்லாம், அவர்கள் முன்சூட்டியே எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்கள் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகு அந்த விஷயத்தை மறுபடியும் விவாதிப்பது ஒழுங்கா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதைப் பற்றி அவைத் தலைவர் அவர்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “Adequately express” என்று சொல்லும்போது, ஓர் ஆண்டு காலமாக உறுப்பினர் அவர்கள் தெளிவாக ஆங்கிலத்தில் பேசியிருக்கும் பழக்கம் இருப்பதால், மற்றவர்களும் அவர்களுடைய பேச்சைப் புரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதற்காகவும், கேட்டுக்கொள்கிறேன். தெலுங்கில் பேசக்கூடாது என்பதல்ல பொருள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் பேசுவதும், எதிர்காலத்தில் அது பற்றி நடைமுறைப்படுத்த வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, இதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இன்னொன்றும் சொல்லுவேன். இப்பொழுது அவர்கள் நீர்பாசனத் திட்டம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் நான் புரிந்துகொண்டால், உடனுக்குடன் இங்கேயே பதில் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, தேவையில்லாத நிலைகளை உண்டாக்க வேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

திரு. கே. வினாயகம் : சார், முன்பு ஒரு முறை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுந்தரத் தெலுங்கு என்று குறிப்பிட்டதை வைத்து, நான் தெலுங்கிலே கேள்விகள் கேட்கலாமா என்று கேட்டபோது, சபாநாயகர் அவர்கள், நம்முடைய இப்பொழுது இருக்கும் சபாநாயகர் அவர்கள் இங்கே இருந்தார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், நம்முடைய விதிகள் கனியராக இருக்கின்றன. தெலுங்கில் பேசுவதானால், நான் தடுப்பேன் என்று நம்முடைய சபாநாயகர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு precederent ஒன்று இருக்கிறது பேசக் கூடாது என்று. அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் பேச முடியும், பேசக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது. ஆகவே, எல்லோருக்கும் புரியும் முறையில் பேசுவதுதான் முறையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 4]

திரு வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் பேச வேண்டும் என்று சொல்லுவது நியாயமாக இருக்காது. பார்லிமெண்டில் அந்த முறை இருக்கிறது. நம்முடைய விதிகளில் அப்படி எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் பேச வேண்டும் என்று திட்டையாது. தெளிவாகப் பேச முடியாது என்கிற நிலையில், ஆங்கிலத் துலோ, தமிழிலோ பேச முடியவில்லை என்றால், அவர்கள் தாய் மொழியில் பேசுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் தமிழர், அவர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் தொடர்ந்து என்னால் தெளிவாகப் பேச முடியும் என்று பேசுகிறார்கள். ஆகையினால், ஈஸ்ஸ் பொறுத்த வரைக்கும், அதிலே திட்டவட்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தாங்கள் அனுமதி கொடுத்தது ரொம்பவும் நியாயமானதுதான். ஆகவே, அவர்கள் தொடர்ந்து தெலுங்கிலேயே பேச அனுமதிக்க வேண்டும். பிறகு வேண்டுமானால், ஈஸ்களை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்தை ஒட்டிக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டச் செயல்படாத நிலையில், நமக்கு எடுத்துக்காட்டாக பாராளுமன்ற முறைகளை எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். அதிலும் இல்லாத அளவில், பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்ட் முறைகளை எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆகவே, நம்மிடம் இல்லாத முறைகளுக்குப் பாராளுமன்றத்தையும், அங்கேயும் இல்லாவிட்டால், ஆங்கில மன்றத்தையும், இன்னும், மே அவர்களுடைய பார்லிமென்ட் பராக்டிஸ் போன்ற புத்தகங்களிலிருந்தும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தெலுங்கில் பேசுவது என்பது பற்றி, நாம் ஒரு முறையை வகுத்துவிட்டால், பிற்காலத்தில் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வழி ஏற்படுகிறது. அவர்கள் பேசுவதை எதிர்க்கும் காரணத்தால் அல்ல. கனம் உறுப்பினர் ஆங்கிலத்தை விட தெலுங்கில்தான் தெளிவாகப் பேச முடியும் என்றால், அது பற்றிய முறைகளை வகுத்துவிட்டால், கடைப்பிடிக்க வழி செய்ததாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம்.

DR. H. V. HANDE : In the Explanation under Rule 61, it has been clearly laid down "For purposes of this rule, 'recognized language' shall mean any one of the following languages, namely Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani." The rule has not specifically mentioned Marathi or Gujarati. So I request the Deputy Speaker to allow the Member to speak. It will be in the interest of the Member that he gives a script of what he is going to say. Now let him be allowed to speak.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சரவர்களும், திரு வினாயகமும் கூறுவதைப் பார்க்கும்போது, முன்பு ஆங்கிலத்தில் பேசினார் என்பதற்காக இப்பொழுதும் பேச வேண்டும் என்கிறார்கள். அது சரியாகாது. அதுவும் நம்முடைய 61-வது விதிப் பிரகாரம் அவர் தெலுங்கில் பேச உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அவர் தாய் மொழியில் பேசுவதைத் தடை செய்யக் கூடாது. நம்முடைய அலுவலகத் திற்கு உதவியாக வேறு முறைகளைக் செய்துகொள்ளவேண்டுமெய்லலாது தெலுங்கில் பேசக்கூடாது என்று சொல்லுவது சரியாகாது. அந்த வகையில் பார்க்கும்போது இங்கே நம் சபையில் தெலுங்கில் பேசக்கூடியவர்கள் மூன்று நான்கு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுக்களை எழுதுவதற்கென்று ஒரு ரிப்போர்ட்டரை வைக்க வேண்டுமே தவிர, முன்னதாகவே எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது சரியாகாது. திராவிட மொழிகள் ஒன்று என்று சொல்லும் நாம் தெலுங்கில் பேசக்கூடாது என்பது சரியில்லை. அப்படியே எழுதிக் கொடுத்தாலும், பேசும்போது, நம்முடைய உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்திப் பேசுவது முடியாது. ஆகவே பேசுவதை அப்படியே எழுதுவதற்கு ரிப்போர்ட்டரை வைத்தால் நலமாக இருக்கும். ஆகவே, அவர்கள் தெலுங்கில் பேசுவதற்குத் தடையேதும் இல்லாமல் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[1968 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சென்ற ஜூன் மாதம் 26-ம் தேதி இதே உறுப்பினர் திரு. வெங்கடசாமி, ஆங்கிலத்தில் பேசத் தொடங்கி, ஆங்கிலத்தில் தெளிவாகப் பேசத் தனக்கு இயலாது என்றும், தான் தெலுங்கிலேயே பேச அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, தலைவர் திரு. மலைச்சாமி, உறுப்பினருக்குத் தெலுங்கிலேயே பேச அனுமதி அளித்துள்ளார்கள் என்கிற ஒரு தீர்ப்பையும் இங்கே தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னொரு தீர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, 1956-ம் ஆண்டில்.

It is open to a Member to speak in any language he likes, என்று.

இன்னொரு தீர்ப்பும் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

When a Member was speaking in Kannada, another Member enquired whether the Member's speech was being taken down by the official reporter. The Speaker told the Member that there was no official reporter to record the Kannada speech and added that the Chair could not compel the Member to give a gist of his speech in English but that it was open to the Member to give a gist within the allotted time, if he wished his speech to be understood by others.

திரு. கே. வினாயகம் : எந்த வருஷம் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1956-ல் கொடுக்கப்பட்டவை.

உறுப்பினர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் நாளை தொடர்ந்து பேசலாம். இத்துடன் இன்றைய பேரவை நடவடிக்கைகள் முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

ஏதுமில்லை.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS